

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIX nr. 5085

6 pagini — 30 bani

Duminică 19 februarie 1961.

De ziua ceferiștilor

Clasa muncitoare care are rolul hotărâtor în obținerea marilor noastre realizări, își îndeplinește cu cinste misiunea istorică în opera de construire a societății socialiste. Eralice clase muncitoare, detașamentele ei de frunte îi sînt închinată sărbătorii care au intrat în tradiția poporului nostru. Astăzi sărbătorim ziua ceferiștilor.

Această zi este strîns legată de aniversarea glorioaselor lupte revoluționare ale ceferiștilor și petrolștilor din februarie 1933, lupte ce au constituit una dintre cele mai puternice manifestări ale forței și spiritului de organizare al clasei muncitoare din țara noastră. Organizate și conduse de către Partidul Comunist Român, aceste lupte, prin angajarea lor, prin lărga mobilizare a maselor muncitoare și a unor pături populare din toată țara la acțiuni de solidaritate cu greviștii, au contribuit la ridicarea conștiinței de clasă a muncitorimii, la întărirea influenței partidului în mase, bînd totodată pentru un timp drumul fascismului.

În toate marile acțiuni conduse de partidul nostru, în lupta pentru construirea bazei economice a socialismului, ceferiștii, purtători ai unor glorioase tradiții revoluționare, au stat în primele rînduri ale clasei muncitoare. Hotărîrea nestrămutată a ceferiștilor de a traduce în viață, alături de toți ceilalți oameni ai muncii din țara noastră, sarcinile trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. își găsește expresia în îndeplinirea planului de transport pe primul an al șezănelului. În rîndul ceferiștilor se desfașoară o largă întrecere socialistă. În cursul anului 1960, au lăsat la iveală acțiuni și inițiative prețioase ca „sistemul încărcărilor concentrate pe stații de destinație și direcții de mers”; „Un vagon, două în plus la fiecare tren”; „10 tone economie de combustibil pe fiecare locomotivă”; „O zi pe lînd cu materiale economisite” etc. Ca rezultat al muncii creatoare a ceferiștilor, transportul feroviar a înregistrat în 1960 la parcursul mîrilor o creștere cu 13 la sută față de anul precedent.

A continuat acțiunea de modernizare a bazei tehnice a transportului feroviar. S-a extins sistematizarea și centralizarea electro-dinamică la noi stații de cale ferată. Productivitatea muncii în transporturile feroviare a crescut în 1960 față de 1959 cu 7 la sută, iar prețul de cost a scăzut cu 4 la sută.

Sarcinile pe anul 1961 prevăd o sporire importantă a indicatorilor cantitativi și calitativi în transportul feroviar. Se va continua modernizarea tracțiunii trenurilor prin înzestrarea ciilor ferate cu încă 12 locomotive Diesel electrice de 2.100 C.P. și vor începe lucrările de electrificare a liniei București-Brașov; parcul de vagoane-marfă al ciilor ferate va fi dotat cu 3.100 vagoane noi, moderne. Toate acestea vor duce la creșterea capacității de transport a ciilor noastre ferate, corespunzător cu necesitățile economiei naționale în plin avînt. Insuflății de dorința de a asigura

pației transporturi de înaltă calitate, rapide, sigure și ieftine, ceferiștii, alături de întreg poporul muncitor, întinpină alegerile de la 5 marie cu însemnate realizări în muncă. Sînt luate noi angajamente, întrecerea socialistă la un nou avînt. Este cunoscută de exemplu, chemarea la întrecere adresată de stația Cimpina stațiilor din cadrul regulatoarelor de mișcare Ploiești, Fetești, Galați, Constanța și București.

Ca urmare a dezvoltării economiei, a sporit avuția țării, ceea ce a dat posibilitate partidului și guvernului să ia noi măsuri pentru mărirea veniturilor celor ce muncesc, pentru ridicarea nivelului de trai. Oamenii muncii sînt tot mai puternic că tot ceea ce se îndeplinește este spre binele și în folosul lor. În anul 1960, salariul real a fost cu 47 la sută mai mare decît în 1955, iar volumul total al pensiilor a fost în 1960 de 6 ori mai mare ca în 1950. De toate aceste beneficii din plin și ceferiștii. Căile ferate dispun de o rețea medico-sanitară, cu spitale, policlinici și circumscripții medicale. Mii de ceferiști își petrec în fiecare an concediile în stațiunile de odihnă. S-au îmbunătățit simțitor condițiile de muncă ale ceferiștilor. În anul 1959 s-a construit pentru solariații Atelierelor Grivița Roșie, una dintre cele mai moderne cantine-restaurant din țară. În București, vechea cale a Griviței, cartierul ceferiștilor, se află în plină transformare. În 1960, a început construirea complexului de blocuri din Calea Griviței care va totaliza 3.017 apartamente ce vor fi complet terminate pînă în anul 1962.

Ceferiștii se bucură azi de prețuirea și cinstirea statului nostru democratic. În actuala campanie electorală, numeroși ceferiști au fost propuși candidați pentru Marea Adunare Națională și pentru sfaturile populare. Printre cei propuși se află și Eroul Muncii Socialist Ștefan Lungu, mîstrul cazangiu Tudor Berbecaru și mîstrul Gh. Vetu care lucrează de zeci de ani la Grivița Roșie, mecanicul Gheorghe Grama de la depoul de locomotive Adjid, Iulian Iancovici, directorul regional Călova, Ioan Craciun, mecanic de locomotivă la depoul C.F.R. Sibiu etc.

Alături de toți oamenii muncii, muncitorii ceferiști răspund cu însuflețire chemării Manifestului Consiliului Central al Frontului Democrației Populare de a închina hîmnicia și talentul lor îndeplinirii an de an, trimestru de trimestru, a planului de stat, de a lupta pentru ridicarea nivelului tehnic al producției, folosirii cu pricepere a mașinilor și utilajelor, ridicării productivității muncii și reducerii prețului de cost.

De ziua ceferiștilor, întregul popor adresează o căldurosă saluți muncitorilor, Inginerilor și tehnicienilor, tuturor oamenilor muncii de la căile ferate, urîndu-le noi succese în activitatea lor îndreptată în direcția realizării marilor sarcini trasate de partid pentru dezvoltarea construcției socialiste în patria noastră.

Întrecerea siderurgistilor

HUNEDOARA (de la corespondenții noștri). — În cadrul întrecerii socialiste care se desfașoară acum la Combinatul Siderurgic din Hunedoara, multe colective se afirmă cu rezultate deosebite. De exemplu fumaliștii de la ambele secții, întinpină alegerile de deputați cu planul de producție depășit. În primele 17 zile din această lună ei au produs aproape 900 tone fontă peste plan. În această întrecere se afirmă mai ales colectivul de muncă de la secția a II-a furnele care a depășit planul în medie zilnic cu aproape 50 tone fontă. În ultimile zile a luat un nou avînt și întrecerea laminatorilor. Ca urmare, în luna februarie la laminorul de 650 mm. s-a depășit planul de producție cu 2.503 tone laminate iar la laminorul de 800 mm. cu 253 tone.

O interesantă expoziție

Ieri dimineață s-a deschis la sediul Muzeului de istorie a orașului București, din B-dul 1848 nr. 2, expoziția „Realizări în București, în 10 ani de activitate a Sfaturilor Populare”. Expoziția cuprinde peste 200 exponate care oglindesc principalele realizări în domeniul industriei, comerțului, agriculturii, social-culturale, edil-tari-urbanistice etc. De asemenea sînt prezentate șase machete ale importantelor artere în curs de sistematizare ale Capitalei printre care Calea Griviței, Magistrala Nord-Sud, precum și macheta viitoarei Piețe Nicolae Bălcescu.

Specialiștii de la I.P.R.O.M.E.T. București lucrează la proiectarea noulor obiective industriale prevăzute în Directiva celui de-al III-lea Congres al P.M.R. În cișeu: un colectiv de tineri proiectanți discută pe marginea unui proiect destănat Combinatului siderurgic din Reșița.

Foto: AGERPRES

Întîlnirile
candidaților
F. D. P.
cu alegătorii

O vie manifestare a creșterii conștiinței politice a maselor populare

PROGRAMUL VIITOARELOR ÎNFĂPTUIRI

La Casa alegătorului de pe b-dul 1 Mai din Capitală vin zilnic numeroși cetățeni din cartier. Ei găsesc aici ziare, broșuri, reviste. Oamenii citesc și discută despre schimbările profunde în viața țării noastre în anii regimului democrat-popular. Deosebit de interesante sînt discuțiile care au loc pe marginea Manifestului Consiliului Central al Frontului Democrației Populare. Fiecare om a văzut în acest document att o oglindă a realizărilor dobîndite de poporul nostru sub conducerea partidului, cît și programul viitoarelor înfăptuiri. Pensio-

narul Ion Boca, Domnica Mocanu, casnică, precum și alți cetățeni au arătat cît Manifestul îi însușește și depună toate eforturile pentru continuarea înfrumusețării și strălucirii pe care locuiesc.

În cișeu: un aspect din activitatea ce se desfașoară în aceste zile la Casa alegătorului de pe b-dul 1 Mai. Cetățenii adună aici citesc și comentează cu interes Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare.

Foto: MIHAI POPESCU

Fapte grăitoare

Sedinta începuse de mai bine de o oră. Trei oameni care formează comisia respectivă au analizat cu atenție și competență propunerile alegătorilor din raza orașului Deva și alți cetățeni harnici au lucrat cu sîrguință ca să termine ultimele lucrări la noua și cea mai frumoasă clădire a satului — școala. Acum copiii satului învață în noua școală.

Sedinta comisiei amintite nu este deloc o noutate deosebită, pentru că în fiecare comună și în fiecare oraș din Regiunea Hunedoara se înfrumusețarea comisiilor și au loc ample discuții despre același problemă: propunerile alegătorilor. Chiar de la adunările care au avut loc pentru propunerea candidaților, hîrîni întovărășiți din satul Fizeș au discutat gospodărește cum să procedeze ca să

termine mai repede noul local pentru școală și căminul cultural. În zilele următoare Dumitru Mihai, candidat pentru satul popular comunal și alți cetățeni harnici au lucrat cu sîrguință ca să termine ultimele lucrări la noua și cea mai frumoasă clădire a satului — școala. Acum copiii satului învață în noua școală.

Sînt nenumărate exemple care vorbesc despre acțiunile obștești în care s-au antrenat majoritatea cetățenilor și candidații lor. Pe baza propunerilor făcute de Pavel Magda, în satul Buriene s-a organizat în aceste zile măsuri pentru canalizarea Străuului, iar în multe circumscripții electorale din orașul Deva s-au întocmit planuri concrete pentru repararea străzilor și a trotuarelor, pentru crearea de noi zone verzi prin muncă patriotică.

Fapte asemănătoare sînt și în alte sate din Raionul Hațeg. La Găuricea, colectivistul Valer Dumbrăvi, deputat regional și propus din nou candidat, este în fruntea cetățenilor care lucrează la executarea ultimelor lucrări pentru finalizarea căminului cultural. De asemenea, terminarea noului cămin cultural din Pui este acum principala lucrare pentru care cetățenii și candidații de acolo întreprind acțiuni laudabile.

Fapte, tot mai multe fapte grăitoare, vorbesc despre muncă pe care o desfașoară obșteea acum cînd se apropie alegerile de deputați de la 5 martie. De a fiecare dată cînd se în-

trunesc comisiile pentru studierea și rezolvarea propunerilor făcute de alegătorii, realitatea le îndeamnă să folosească tot mai des cuvîntul: rezolvat.

I. COJOCARU
corespondentul „Romîniei libere”
în Regiunea Hunedoara

Gospodina **JOITA NEGREA** a fost propusă de curînd candidată în circumscripția electorală nr. 1 a Raionului Stalin din București. Cetățenii o cunosc bine și o apreciază datorită activității depuse pe tărîm obștesc ca președintă a comisiei de femei din circumscripție. Recent s-a aflat că a fost aleasă oarecărui candidat a mai rămas cîteva momente pentru a se consulta (după cum arată imaginea alăturată) asupra unor probleme cu cetățenii Arieta Teodorescu și Viorel David.

Foto: MIHAI POPESCU

Viajă nouă — cerințe noi

Palazul Mare nu mai e de mult un simplu sat. El a devenit — și nu numai cu numele — unul din cartierele orașului Constanța. La această transformare, principala contribuție a avut-o gospodăria colectivă

care a asigurat membrilor ei — locuitorii în Palazul Mare — o viață nouă. Casele noi ale colectivității — peste 200 — cele a aproape 200 de case renovate, căminul cultural, parcul nou, școala cu 8 săli de clasă ridicate anul trecut, cei 4 km. de străzi pietruite, sînt cîteva din realizările înfăptuite în satul popular orășene în circumscripția electorală nr. 178, LUCRETIA ILINCA, mulgătoare frunță în gospodăria colectivă.

S-au făcut în această adunare noi propuneri de înfrumusețare și gospodărie a cartierului.

— Avem nevoie de o nouă clădire pentru magazinul din cartier, a spus colectivistul Dima Dionisie. Acesta a devenit neîncălzitor. Propun să-l dărîmăm și reînălțăm vechiul magazin și prin muncă voluntară să construim un magazin nou.

— Copiii noștri nu mai plîng acum după o bucăciță de pline. O au și înăc din belșug. Ne cer înăc acum bomboane, șocolată și prăjituri de colățerie. Din cartier lipsește înăc un centru pentru vinzarea acestor produse. Ar fi tare bine să se înălțeze, a propus Dumitru Bălan.

— Pe strada Gh. Barbu, a spus Dumitru Toader, e noroi mult cînd plouă. Dacă obținem piatră necesară noi vom contribui la pietruirea ei.

— Cu ani în urmă oamenii din Palazul Mare erau necăjiți cînd nu găseau petrol pentru lămpile de gîtit. Acum avem altă nevoie — un centru pentru schimbarea buteliilor de aragaz. Sîtem aproape 100 de gospodări care avem mașini de gîtit cu aragaz și vom fi mereu mai mulți, a declarat colectivistul Petre Bileca.

Îată cerințele de azi ale cetățenilor din Palazul Mare. Ele sînt pe măsura traiului lor din ce în ce mai îmbelșugat. Pentru realizarea lor, candidatul Lucretia Ilina le va da tot sprijinul. Ea dă și ea din locuitorii cartierului Palazul Mare.

SONIA MARCARIAN
corespondentul „Romîniei libere”
în Regiunea Constanța

Foto: A. CONSTANTINESCU

Socialismul asigură dezvoltarea armonioasă a regiunilor țării

E de ajuns a simplă trecere în revistă a obiectivelor industriale principale intrate în funcțiune într-un singur an, de pildă în 1960, și prin fața ochilor se perindă noua geografie a țării. Alături de bateria de coc, noul cupor Martin și secția de dolomită de la Hunedoara, uzinele de produse solide de la Govora și Borzești. Alături de fabricile de mobilă de la Militari și Pipera din București, Complexul de industrializare a lemnului Tig. Jiu, fabrica de mobilă din Iași, fabrica de zahăr de la București și cea de lapte praf de la Cîmpulung, fabrica de semiceluloză din pale de la Pălas-Constanța etc. Un tablou asemănător rezultă și din prevederile planului pe 1961.

Se continuă industrializarea socialistă a țării într-un ritm susținut, precum și îmbunătățirea pe mai de parte a repațiilor, ridicarea potențialului economic al regiunilor, raioanelor și orașelor mai puțin dezvoltate — sarcini de bază ale planului de 6 ani.

În anul regimului democrat-popular și-a schimbat înfățișarea întreaga țară. Pretutindeni au apărut noi fabrici și uzine, noi orașe moderne, noi bogății sînt scoase la lumină și puse în valoare. Dacă peste tot aceste transformări atrag atenția, cu att mai mult impresionează dezvoltarea acelor regiuni pe care regimul burghezo-moșieresc le lăsase în cea mai adîncă inapoiere — regiunile Olteniei, Bacău, Mureș-Autonomă Maghiară, Dobrogea.

Încapacitatea capitalismului

În trecut în aceste regiuni lipsea aproape cu totul marea industrie; pe aproape jumătate din suprafața țării, teritoriul pe care locuia aproape 40 la sută din populație, nu exista nici un singur centru industrial mai important, forța de muncă era în cea mai mare parte necalificată; din cauza nivelului tehnic primitiv productivitatea muncii în agricultură era deosebit de scăzută. Ca rezultat, cea mai mare parte din orașele și satele acestor regiuni se zbăteau în sărăcie

și întineric, populația trăind o viață grea, plină de lipsuri.

Pînă și un economist burghez ca V. Madgearu a fost obligat să recunoască dezvoltarea disproporțională a regiunilor țării, existența unor întinse teritorii lipsite de industrie, aceasta concentrîndu-se doar în cîteva centre unde capitalul străin era atras de perspectivele de profit pe care le promitea îndeosebi exploatarea cea mai avantajoasă a petrolului, lemnului, înfîntăteia minii de lucru. Bineînțeles că Madgearu, consecvent apărător al capitalismului, prezenta această situație ca firească și de nelămurat.

Repartizarea teritorială anarhică și plină de disproporții a forțelor de producție din România burghezo-moșierescă nu reprezenta o excepție în lumea capitalistă. Existența disproporțiilor regionale în dezvoltarea economiei este un însoțitor permanent al capitalismului. În Declarația Constituției reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, adoptată la Moscova în noiembrie 1960, se arată că „în țările capitalistice, inclusiv în unele din cele mai dezvoltate, continuă să existe și chiar să se extindă regiuni slab dezvoltate din punct de vedere economic, în care mizeria maselor este deosebit de mare”. Acest fapt este determinat de goana după supraprofit a monopolurilor, care folosesc regiunile inapoiate ca surse comode de forță de muncă și materii prime ieftine.

Găsirea eventualelor posibilități de lichidare a inapoiității acestor regiuni preocupă pe economiștii din multe țări. În toamna anului 1960, a avut loc la Neapole o conferință științifică internațională consacrată acestei probleme, la care au participat economiștii dintr-o serie de țări socialiste printre care și țara noastră, precum și economiști progresiști din unele țări capitaliste. Participanții la Conferință au fost unanimi în a-și exprima nelăcrederea profundă în posibilitățile de care

dispune orînduirea capitalistă pentru lichidarea inapoiității regiunilor. Cu att mai mult cu cît sîndul Italiei, unde s-a ținut conferința, este cea mai bună mărturie în această privință. De 10 ani există în Italia un „fond al Sudului” instituit sub prețuirea maselor pentru dezvoltarea economică a acestor regiuni; au trecut 10 ani de aplicare a „planurilor” guvernului democrat-crescine, dar rămînea în urmă a Sudului față de Nordul industrial s-a accentuat. În 1960 peste 400.000 de italieni din regiunile sudice au emigrat în străinătate în căutare de lucru, iar circa 1.000.000 de oameni s-au mutat în regiunile din nordul și central țării, îngroșînd rîndurile armatei de șomeri de acolo.

Nu mai socialismul poate rezolva

Lichidarea inapoiității unor regiuni este posibilă numai în condițiile socialismului. Legile generale ale economiei socialiste, dezvoltarea și perfecționarea neîntreruptă a producției pe baza tehnicii celei mai înaltă în scopul satisfacerii cît mai depline a necesităților mereu crescînde ale întregului popor, dezvoltarea planificată, proporțională a economiei, creșterea necontenită a productivității muncii cer atragerea în procesul producției sociale a tuturor bogățiilor naturale și a resurselor de forță de muncă din toate regiunile, o repartizare teritorială armonioasă a producției.

Experiința dezvoltării Regiunilor Olteniei, Bacău, Mureș — Autonomă Maghiară, Argeș, Dobrogea, Suceava etc., în anii puterii populare, confirmă cu putere faptul că numai în cadrul industrializării socialiste, a transformării socialiste a agriculturii este posibilă dezvoltarea armonioasă, economică și social-culturală, a regiunilor regiunilor, lichidarea inapoiității moștenite de la capitalism. Aceasta a constituit o preocupare per-

(Continuare în pag. 8-a)

PE MELEAGURILE MOLDOVEI ÎN FLORITOARE

Perspectivă

Scrisam deunăzi despre o nouă poezie născută în anii regimului nostru de democrație populară: poezia cifrelor. Această asociere de idei, care ar fi părut cel puțin ciudată acum douăzeci de ani, nu mai surprinde astăzi pe nimeni.

Am citit acum broșura editată de Consiliul Regional Iași al F.D.P. intitulată: „Înflorirea regiunii noastre”. Am citit-o cu interes și cu emoție, aproape ca pe un roman: romanul ridicării omului muncitor, prin muncă, la rangul de om, etapă completă a toate și a lui însuși. Fotografii, cifre, statistici, constatări cu privire la oameni adevărați, cu numele lor adevărate și cu viața lor adevărată...

Într-o broșură, am rămas cu impresia că aș mai avea ceva de adăugat. Ceva despre noi, scriitorii, cărora regimul de democrație populară ne-a dat — și acestuia mi se pare a fi lucrul cel mai de preț — certitudinea că vorbele noastre nu mai sînt vorbe în vînt, că viața pe care o credăm în scris se înregistrează în viața cea mare a tuturor, că nu mai sîntem singuri pe lume, ci între prieten, între tovarăși, între oameni.

Conștient de mistuirea lui, scriitorul de astăzi este un crâncin al poporului: îi oglindește năzuințele și cîntă, în numele lui, bucuria de a trăi în țara aceasta a noulor bucurii.

Nu mai în Regiunea Iași s-au citit în cursul anului 1960 cărți în valoare de 5.886.000 lei. Această simplă constatare ne eponește nouă, scriitorilor, sentimentul demnității noastre de oameni.

Mă cutăram în mîna de curînd citeva fol scoarțe dintr-un vechi „Calendar pentru popor”. L-am citit și m-a înspăimîntat. Se scria „pentru popor”, cîntînd să i se vire în cap, mai mult cu silă, tot felul de noțiuni așezate patriotice, în folosul păturii conducătoare și nicidecum într-ai său. Ca să se facă înțeleși, cel citiva scriitorii care monopolizaseră „literatură pentru popor”, își „întîrîneau” pînă întru-ai scrisul, făcîndu-l mai înțeleșor nimeni — și cu atât mai puțin poporul.

Dar dacă această literatură ar fi fost scrisă pe înțelesul poporului, cine era s-o citească? Poporul nu știa carte. Chiar și absolvenții școlilor primare, luai înainte de

Otilia Cazimir

mizeria vieții lor de fiecare zi, uitau curînd puținul pe care-l învățaseră, cu chiu cu vai, la școală și îngroșau rîndurile analfabeților. Moșnegii mai ștăbăseu cîte un gromovnic tipărit cu chirlică, în care era vorba despre apropiata venire a lui anticrist, sau de cum se ia mana vacilor, iar tinerii mai răsfăiau, la zile mari, cîte un „calendar pentru popor”, în căutare de anecdote — și atât tot.

Cît despre pătura conducătoare, ea nu citea în românește decît traduceri românești ale franceze la modă.

De la „literatură pentru popor” și pînă la cărțile în valoare de 5.886.000 lei, cîte s-au difuzat numai într-un singur an, într-o singură regiune, n-a trecut un veac; n-au trecut nici două decenii. Cum s-ar putea explica altfel această performanță, decît prin faptul că dragostea omului pentru lumină, pentru frumos, l-a fost creată deplina posibilitate de a le dobîndi?

Aceste câteva ghiduri brodate pe marginea amănunțită broșuri editate de Consiliul regional Iași al Frontului Democrației Populare nu priveau numai regiunea noastră, ci toate regiunile bătrînei noastre Moldove; priveau toată țara. Pomenite cifre, și altele încă, aflîndu-le, te bucuri. Dar oare simpla mîntuire a bucuriei — cîntăcăr și er de îndreptățită — este de ajuns față de rîvna întregului popor spre mai bine? Înțînirile care au loc în aceste zile între candidații F.D.P. și alegătorii ne dovedesc cît de hotărîți sînt oamenii s-aducă altele și alte izbînză la toate cîte s-au înfăptuit. În anii ce vin așteptăm deci și pregătăm noi victorii. Prin muncă unită, călăuzită de partid, le vom dobîndi. Vor fi biruințe în ridicarea neîncetată a industriei, în înflorirea agriculturii și a satului, în viața științifică, în creația artistică. Iată de ce cred că nouă, oamenii ai scrisului, care trăim în vechea cetate a Iașului, cu cele mai respectate și mai noi tradiții culturale, ne revin sarcina de răspundere. Dar drumul pe care am pornit, drumul pe care mergem, ne dovedește tuturor că, avînd ajutorul partidului, vom și să ne facem datoria pînă la capăt — spre cinstea Iașului nostru iubit și spre folosul celor mulți, cititorii noștri, prietenii noștri, tovarășii noștri.

Fotografia noastră prezintă în prim plan, blocurile de pe strada Păcurari ridicate de curînd, iar în fund, în mijloc, nobile clădiri ale Universității „Al. I. Cuza” și ale Institutului Politehnic „Gheorghe Asachi” din Iași.

CARTIERUL MEU

Aici, odinioară
A fost noian de mlaștină.
La case, igrasla
Trecută de ferești.
Iar oamenii — urmași
Săracilor de baștină
Se-n veac păzeau pășunea
Și bivoli domnești.

George Lesnea

Unde cîntău o broaște
Prin apa cu mîntăie,
Pe unde creștea spinul
Și laurul porcesc,
Acum cu mîrele
Un teatru se rîsăie,
Și paștile terbi
În preajmă străjuiesc.

A dispărut școlîța
Pe labe tupilată,
Cu ziduri jorpelite
Ca val de capul ei.
Azi spre-o clădire-naltă,
Senală, luminată,
Copiii merg în cete
Să-nvețe cu temel.

Pe străzile pe unde
După o ploie deasă,
În toamnele uitate,
Sărmașii nevolaci
Puteau să se întorcă
Numai călări acasă,
Acum e-nțins asfaltul
Ca un covor sub pași.

Vă văd atelate
A căilor ferate
Au glas de poezie

Clocame mari și mici.
Cu brațele și mințile
Trudind pentru dreptate,
Ile Pintilie
S-a străduț aici.

Ies mobile luxoase
Din fabrica cea mare,
Spre noi apartamente
Se duc în șir mereu.
Și alta este viața
Ce zumbetă la soare,
Și oamenii sînt alții
În cartierul meu.

Și-l doar puțină vreme
De-oblăduire nouă.
Doar gîsprezece-s ani
De cînd sub bunul cîrmaci,
Trăim în propășire
Ca holdele sub rouă,
Cîntînd cu mil de glasuri
Ca frunzele-a copaci.

Cîntînd cu drag Partidul
Ce-naltă țara-n totul,
Ce tericrea vieții
O dă la mări și mici.
Noi, oamenii vrednici
Le-om da din inimă votul,
În ziua de alegeri
În martie, în 6.

În lungul Siretului

Ion Istrati

În loc o clipă pe un tîpșan! La Bucecea. Unde creștea cîndva dudăle, se înalță azi fabrica de zahăr „Siretul” durată trîncă și modern, între blocuri elegante sub ghilînză de lumină și fiind capabilă să absoarbă producția de sticlă de zahăr de pe întinșorile a mai bine de 16.000 hectare.

Rînd pe rînd apele rîului se înfîlțesc pe lungul lor tînerar cu rîul Suceava și cu Somuzul cel de la „Nada Florilor”, cu apa Moldovei și toate prind a-i povestii de coloșii de beton armat pe care se ridică combinatul de prelucrare a lemnului de la Burdujeni, de filatura de în și cinpă de la Pălticeni, de întreprinderile de la Gura-Huromului și de gaterile de pe valea Moldovei de la Frasin și Mold, de casa de cultură de la Dolhești Mari, de viața nouă ce pulsează în părțile Rădășeniilor și la Baia, la Rîșca și Mălini, la Borodici și Litani.

Imbucurată pară de cîte i se istoricesc, Siretul își mină talazurile la vale: străveche Pașcani cu gara lor nouă, cu blocurile proaspăt leșite de sub muloje, cu vast palat de cultură și străzi împietruite; stă apoi la talas cu Moldova, la Roman, despre uriasul efort colectiv care clocotește în halele laminorului de țevi.

La Bacău Siretul se întovărășește cu frumoasa țată de care basmul spune că de mult s-a îndrăgostit, cu Bistrița cea vijelioasă și sprînzară.

De-acolo de unde vin eu — prinde a-i spune acesta — de la deal de la Bitca Doamnei și Torianul pe unde azi urcă trenuri, umbrau, pînă nu de mult, nestîngerile, viețile pădurii.

Are Bistrița dreptate: odinioară, pe-aci se tăiau hoștele codrilor și se ardeau stejar de-o vîrstă cu vechitului pentru făcut silă. A fost o dată cînd straiul Carpaților orientali era dezbrăcat de neguțători haini și cînd pădurea era dusă toată aurore, peste fruntarii, unde o crîntăneau masele de oțel ale fabricilor capitaliștilor străini, spre căpătălia lor și aceea a moșiei

rilor și bancherilor din vechea Romînie.

Azi, împreună cu jumătatea ei de sută de riuri, rîule și pîraie pe care, venind tocmai pe sub ineu, le adună în cale, Bistrița a fost oprită la Bicar de un munte de beton ce i s-a așezat de-a curmezîșul. Din horbotoale apelor ei viorii și din comorile de-argint ale izvoarelor ei agoniste cu trudă și mîgălit din tîlnțele munților, azi la Stejaru, aprîși de energiele umane declanșate de socialism, acapără cu mîile și mîile de mil lueferii de aur care vor strălumi-nă curînd întreaga bolită cerească ce stă deasupra satelor Moldovei.

Dar nu numai Bistrița are ce-i povestii Siretului. În largul său bazin vin să se scalde Troșușul și vine Putna și Rîmnicul și Buzăul. Și fiecare îi aduc vești tocmai de pe malurile Craicului, de la Tarcău și de la Bistrițioara, de la Tazlău și de la Uz și Oluz, de la Cășin, de la Năruja și de pe valea Rîmnei, de la Mîlcov. Și asemenea roșiește cuvînt de bucurie Bîrladul despre fabrica de rîmnești, după cum multe au a-i relata piralele Vaslui și Crasna, Tutova și Zeletin și Gera și Suhuruli.

Și bătrînul Hierasus află astfel la Adjud de întîmplări și de fapte de eroism cotidian petrecute la Comănești în mine, la Tg. Ocna și Sîlnic, la combinatul cel vestit și în orașul cel nou de la Onești și la Borzești la termocentrală, la combinatul de fructe de la Focșani, ca și de alte fără de seamă biruințe socialiste raportate peste tot în satele și orașele de unde își trage obîșgia apelor sale.

„De mult, — le spune el tuturor, — aveam și eu suflet, la fel cu oamenii acestor pămînturi pe care le scală și le dezmiere, și-am fost ademenit, de prea frumoasa Bistrița cu ochi albaștri. Trușă precum eram, am plînuț s-o duc pînă la Marea Neagră și chiar mai departe, cu chip să-i arăt înăuturi unde cresc portocale și rodii. N-am izbutit căci Dunărea ne-a închis calea. Acuma mă bucur, în locul de înfîlțire cu Dunărea pu-

terea poporului încă o grandioasă operă: combinatul siderurgic de la Galați. Privesc sondezele de dinclo de Barboși și jalanele înflite care marchează amplasamentul viltoarelor furnale și oțelării. Va fi o nouă podocăbă mîndră pe pămîntul țării!”

Între-adevăr, așa va fi în anii viitorii al desăvîșirii construcției noastre socialiste inițiate și conduse de partid.

Atunci, cu întreaga lui putere acumulată de sus, din părțile Mîhăilenilor și pînă jos la Dunăre, cale de 556 kilometri, Siretul se va împlini în întreaga accepție a cuvîntului ca o adevărată coloană vertebrală a ființei Moldovei noastre!

Opera din Iași al cărei co-

lucru a rectorului Institutului Politehnic din Iași, prin-ter hîrîi oficiale, fise pline cu formule și hașurări întortochiate, poposec zilnic scrisori din toate colturile țării, dar mai cu seamă de pe meleagurile Moldovei. Sînt plicuri ce poartă mesaje în care sînt exprimate recunoștința foștilor studenți față de instituția și profesorii care i-au pregătit pentru viață și pentru muncă, satisfacțiile și bucuriile pentru noi victorii și descoperiri și uneori cîte un grăunte din nostalgia anilor de învățătură.

Pentru rectorul Institutului Politehnic din Iași, plicurile ce le are în față — ecou al promoțiilor de absolvenți ce au părăsit în ultimii ani sălile de curs și laboratoarele — reprezintă un semn fără de greș și fără putință de tăgadă a dezvoltării industriale a Moldovei. Cadrele pregătite în cele cinci facultăți ale Institutului (chimie industrială, mecanică, electrotehnică, construcție și industrie ușoară) o oglindesc.

Îndeminate de multele scrisori, gîndurile rectorului colindă adesea Moldova de la un capăt la altul. Ca pe o peliculă cinematografică se perindă chipuri de oameni, siluete de noi și frumoase clădiri industriale. ...aproape o întregă promoție a Facultății de mecanică a intrat pe porțile fabricii de rulmenți din Bîrlad. Cînd era? Să tot fie doi ani de atunci...

...la producerea variatelor sortimente de antibiotice românești participă în proporție de 70-80 la sută inginerii absolvenți ai Facultății de chimie industrială din Iași...

...spre marile și complexe combinate chimice Onești-Borzești și Rîznov-Săvinești au plecat peste 70 la sută din cadre de specialiști în chimie industrială crescuți pe băncile Institutului din Iași...

Pelucula pe care sînt imprimare imaginile vîi ale dezvoltării industriale ale Moldovei continuă, se desfășoară mereu...

Pe lângă pe inginerul Neculai Turtureanu. E director la fabrica de hîrte „Steaua roșie” din Bacău. Facultatea se mîndrește cu el. Și cu inginerul Hîdișan care îndeplinește

Simfonie industrială

Dumitru Ignea

Pe masa de lucru a rectorului Institutului Politehnic din Iași, prin-ter hîrîi oficiale, fise pline cu formule și hașurări întortochiate, poposec zilnic scrisori din toate colturile țării, dar mai cu seamă de pe meleagurile Moldovei. Sînt plicuri ce poartă mesaje în care sînt exprimate recunoștința foștilor studenți față de instituția și profesorii care i-au pregătit pentru viață și pentru muncă, satisfacțiile și bucuriile pentru noi victorii și descoperiri și uneori cîte un grăunte din nostalgia anilor de învățătură.

Pentru rectorul Institutului Politehnic din Iași, plicurile ce le are în față — ecou al promoțiilor de absolvenți ce au părăsit în ultimii ani sălile de curs și laboratoarele — reprezintă un semn fără de greș și fără putință de tăgadă a dezvoltării industriale a Moldovei. Cadrele pregătite în cele cinci facultăți ale Institutului (chimie industrială, mecanică, electrotehnică, construcție și industrie ușoară) o oglindesc.

Îndeminate de multele scrisori, gîndurile rectorului colindă adesea Moldova de la un capăt la altul. Ca pe o peliculă cinematografică se perindă chipuri de oameni, siluete de noi și frumoase clădiri industriale.

...aproape o întregă promoție a Facultății de mecanică a intrat pe porțile fabricii de rulmenți din Bîrlad. Cînd era? Să tot fie doi ani de atunci...

...la producerea variatelor sortimente de antibiotice românești participă în proporție de 70-80 la sută inginerii absolvenți ai Facultății de chimie industrială din Iași...

...spre marile și complexe combinate chimice Onești-Borzești și Rîznov-Săvinești au plecat peste 70 la sută din cadre de specialiști în chimie industrială crescuți pe băncile Institutului din Iași...

Pelucula pe care sînt imprimare imaginile vîi ale dezvoltării industriale ale Moldovei continuă, se desfășoară mereu...

Pe lângă pe inginerul Neculai Turtureanu. E director la fabrica de hîrte „Steaua roșie” din Bacău. Facultatea se mîndrește cu el. Și cu inginerul Hîdișan care îndeplinește

Artă pentru popor

N. Barbu

Cu vrea douăzeci de ani în urmă o titlu ea cel ce stă în fruntea rîndurilor de față ar fi suscitât un zîmbet îngăduitor, dacă nu o trîncă ostilă. Cîci era în trecut, în toată țara, teatre doar patru (cel din Craiova, era cînd desînjîț, cînd înghiebat, după nevoie de posturi pe care aveau cluburile politice la cîntăcăr în toată Moldova se afla o singură unitate artistică: Teatrul Național din Iași.

Astăzi în Moldova, există aproape treizeci de unități artistice: teatre de dramă și muzicale, Filarmone, Teatre de păpuși, Conservator, Școli populare de artă, Școli elementare și medii de muzică și de pictură ș.a. Activiștii tuturor acestor instituții sînt totodată și animatori ai mișcării artistice de amatori.

Un public numeros, cald, cu o prospectivă sufletească și cu o curiozitate artistică deosebită, frecventează cu drag sălile de spectacole, înălțîndu-se cu precizie să compare, să pretindă calitate artistică. Pe scena Teatrului Național „Vasile Alecsandri” sînt prezentate spectacole care au atîns un număr de reprezentări de nevisat în timpul regimului burghez-moșieresc („Chirița în provincie” — cu artistul emerit Miliuț Gheorghiu — a ajuns la o mie de reprezentări). Remarcabile succese realizează și Opera din Iași al cărei co-

lucru a rectorului Institutului Politehnic din Iași, prin-ter hîrîi oficiale, fise pline cu formule și hașurări întortochiate, poposec zilnic scrisori din toate colturile țării, dar mai cu seamă de pe meleagurile Moldovei. Sînt plicuri ce poartă mesaje în care sînt exprimate recunoștința foștilor studenți față de instituția și profesorii care i-au pregătit pentru viață și pentru muncă, satisfacțiile și bucuriile pentru noi victorii și descoperiri și uneori cîte un grăunte din nostalgia anilor de învățătură.

Pentru rectorul Institutului Politehnic din Iași, plicurile ce le are în față — ecou al promoțiilor de absolvenți ce au părăsit în ultimii ani sălile de curs și laboratoarele — reprezintă un semn fără de greș și fără putință de tăgadă a dezvoltării industriale a Moldovei. Cadrele pregătite în cele cinci facultăți ale Institutului (chimie industrială, mecanică, electrotehnică, construcție și industrie ușoară) o oglindesc.

Îndeminate de multele scrisori, gîndurile rectorului colindă adesea Moldova de la un capăt la altul. Ca pe o peliculă cinematografică se perindă chipuri de oameni, siluete de noi și frumoase clădiri industriale.

...aproape o întregă promoție a Facultății de mecanică a intrat pe porțile fabricii de rulmenți din Bîrlad. Cînd era? Să tot fie doi ani de atunci...

...la producerea variatelor sortimente de antibiotice românești participă în proporție de 70-80 la sută inginerii absolvenți ai Facultății de chimie industrială din Iași...

...spre marile și complexe combinate chimice Onești-Borzești și Rîznov-Săvinești au plecat peste 70 la sută din cadre de specialiști în chimie industrială crescuți pe băncile Institutului din Iași...

Pelucula pe care sînt imprimare imaginile vîi ale dezvoltării industriale ale Moldovei continuă, se desfășoară mereu...

Pe lângă pe inginerul Neculai Turtureanu. E director la fabrica de hîrte „Steaua roșie” din Bacău. Facultatea se mîndrește cu el. Și cu inginerul Hîdișan care îndeplinește

Cu vrea douăzeci de ani în urmă o titlu ea cel ce stă în fruntea rîndurilor de față ar fi suscitât un zîmbet îngăduitor, dacă nu o trîncă ostilă. Cîci era în trecut, în toată țara, teatre doar patru (cel din Craiova, era cînd desînjîț, cînd înghiebat, după nevoie de posturi pe care aveau cluburile politice la cîntăcăr în toată Moldova se afla o singură unitate artistică: Teatrul Național din Iași.

Astăzi în Moldova, există aproape treizeci de unități artistice: teatre de dramă și muzicale, Filarmone, Teatre de păpuși, Conservator, Școli populare de artă, Școli elementare și medii de muzică și de pictură ș.a. Activiștii tuturor acestor instituții sînt totodată și animatori ai mișcării artistice de amatori.

Un public numeros, cald, cu o prospectivă sufletească și cu o curiozitate artistică deosebită, frecventează cu drag sălile de spectacole, înălțîndu-se cu precizie să compare, să pretindă calitate artistică. Pe scena Teatrului Național „Vasile Alecsandri” sînt prezentate spectacole care au atîns un număr de reprezentări de nevisat în timpul regimului burghez-moșieresc („Chirița în provincie” — cu artistul emerit Miliuț Gheorghiu — a ajuns la o mie de reprezentări). Remarcabile succese realizează și Opera din Iași al cărei co-

funcția de director tehnic. Era unul din cadrele bune ale facultății. Do-rea să fie numit la laboratorul polimerizării la Săvinești. Merită. A obținut media 10 la examenul de stat. Și alții și alții. ...Fabrica de celuloză de la Suceava cere cadre noi și bine pregătite. Filatura din Botoșani și modernă Fabrică de zahăr de la Bucecea le-au primit. Fabrica „Teșatura” se va mări și moderniza. Are nevoie de specialiști străini. Țara noastră, so-cotită „eminentamente agricolă”, nu putea, după concepția reacționară a guvernanților ei, să dea cadre de specialiști autohtoni și nici nu avea pentru ce.

Rectorul Institutului Politehnic din Iași trage pe o foale albă de hîrtie cîteva linii: aripa aceasta a Institutului va fi completată cu încă una. Aici, în centru, completînd ansamblul, se va ridica o masivă clădire cu opt etaje. Alte linii și alte hașurări conturează dezvoltarea viitoare a Institutului Politehnic de care se îngrijesc îndeaproape organele de partid și de stat. Pînă în anul 1965 trebuie pregătiti 5500 de ingineri. Și vor fi. Industrializarea Moldovei e în plină desfășurare.

De curînd și teatrul din Bîrlad — altădată unul din cele mai bune teatre din țară — sau de scena nouă a colecțiilor actoricești din Botoșani.

Mai trebuie să continuăm enumerarea? Să citim Filarmonele din Galați, Focșani și Botoșani, ansamblul de cîntec și dansuri „Cîmpul Porumbesc” din Suceava, teatrele de păpuși, orchestrele populare din Botoșani, Piatra Neamț, Iași, școlile muzicale sau de arte plastice a căror rodnică activitate culturală se bucură în țara noastră de o bineînțelesă stimă.

Socialismul a îmbrățișat și a dezvoltat o nouă concepție despre artă, corepunzîndu-se celor mai autentice năzuințe ale maselor. Cele mai sus arătate le scotînt astfel exemple profund convingătoare despre noua viață artistică înflorită în Moldova — ca în întreaga țară.

De curînd și teatrul din Bîrlad — altădată unul din cele mai bune teatre din țară — sau de scena nouă a colecțiilor actoricești din Botoșani.

Mai trebuie să continuăm enumerarea? Să citim Filarmonele din Galați, Focșani și Botoșani, ansamblul de cîntec și dansuri „Cîmpul Porumbesc” din Suceava, teatrele de păpuși, orchestrele populare din Botoșani, Piatra Neamț, Iași, școlile muzicale sau de arte plastice a căror rodnică activitate culturală se bucură în țara noastră de o bineînțelesă stimă.

Socialismul a îmbrățișat și a dezvoltat o nouă concepție despre artă, corepunzîndu-se celor mai autentice năzuințe ale maselor. Cele mai sus arătate le scotînt astfel exemple profund convingătoare despre noua viață artistică înflorită în Moldova — ca în întreaga țară.

De curînd și teatrul din Bîrlad — altădată unul din cele mai bune teatre din țară — sau de scena nouă a colecțiilor actoricești din Botoșani.

Mai trebuie să continuăm enumerarea? Să citim Filarmonele din Galați, Focșani și Botoșani, ansamblul de cîntec și dansuri „Cîmpul Porumbesc” din Suceava, teatrele de păpuși, orchestrele populare din Botoșani, Piatra Neamț, Iași, școlile muzicale sau de arte plastice a căror rodnică activitate culturală se bucură în țara noastră de o bineînțelesă stimă.

Socialismul a îmbrățișat și a dezvoltat o nouă concepție despre artă, corepunzîndu-se celor mai autentice năzuințe ale maselor. Cele mai sus arătate le scotînt astfel exemple profund convingătoare despre noua viață artistică înflorită în Moldova — ca în întreaga țară.

De curînd și teatrul din Bîrlad — altădată unul din cele mai bune teatre din țară — sau de scena nouă a colecțiilor actoricești din Botoșani.

Mai trebuie să continuăm enumerarea? Să citim Filarmonele din Galați, Focșani și Botoșani, ansamblul de cîntec și dansuri „Cîmpul Porumbesc” din Suceava, teatrele de păpuși, orchestrele populare din Botoșani, Piatra Neamț, Iași, școlile muzicale sau de arte plastice a căror rodnică activitate culturală se bucură în țara noastră de o bineînțelesă stimă.

Socialismul a îmbrățișat și a dezvoltat o nouă concepție despre artă, corepunzîndu-se celor mai autentice năzuințe ale maselor. Cele mai sus arătate le scotînt astfel exemple profund convingătoare despre noua viață artistică înflorită în Moldova — ca în întreaga țară.

De curînd și teatrul din Bîrlad — altădată unul din cele mai bune teatre din țară — sau de scena nouă a colecțiilor actoricești din Botoșani.

Mai trebuie să continuăm enumerarea? Să citim Filarmonele din Galați, Focșani și Botoșani, ansamblul de cîntec și dansuri „Cîmpul Porumbesc” din Suceava, teatrele de păpuși, orchestrele populare din Botoșani, Piatra Neamț, Iași, școlile muzicale sau de arte plastice a căror rodnică activitate culturală se bucură în țara noastră de o bineînțelesă stimă.

Socialismul a îmbrățișat și a dezvoltat o nouă concepție despre artă, corepunzîndu-se celor mai autentice năzuințe ale maselor. Cele mai sus arătate le scotînt astfel exemple profund convingătoare despre noua viață artistică înflorită în Moldova — ca în întreaga țară.

De curînd și teatrul din Bîrlad — altădată unul din cele mai bune teatre din țară — sau de scena nouă a colecțiilor actoricești din Botoșani.

Mai trebuie să continuăm enumerarea? Să citim Filarmonele din Galați, Focșani și Botoșani, ansamblul de cîntec și dansuri „Cîmpul Porumbesc” din Suceava, teatrele de păpuși, orchestrele populare din Botoșani, Piatra Neamț, Iași, școlile muzicale sau de arte plastice a căror rodnică activitate culturală se bucură în țara noastră de o bineînțelesă stimă.

Socialismul a îmbrățișat și a dezvoltat o nouă concepție despre artă, corepunzîndu-se celor mai autentice năzuințe ale maselor. Cele mai sus arătate le scotînt astfel exemple profund convingătoare despre noua viață artistică înflorită în Moldova — ca în întreaga țară.

Pagină realizată de Filiala din Iași a Uniunii Scriitorilor din R. P. R.

CUM MUNCESC ȘI TRĂIESC COLECTIVISTII DINTR-UN SAT DE PE MALUL BORCEI

Între scrisorile pe care poștașul le răstoarnă din toabă, în fiecare dimineață, pe masa redacției găsim adesea niște plicuri mari, albastre, cu adresa frumos calligrafiată. Ele vin dintr-un sat așezat mai sus de Făcăeni, pe malul Borcei și sînt trimise de către colectivitul Constantin Frîncu. Homicul nostru corespondent ne informează cu promptitudine despre tot ceea ce se înfăptuiește în satul lui de băștină, la „Progresul”. De multe ori însă, el ne dă vești și despre munca colectivităților din satul vecin, Făcăeni. Am putea spune chiar că scrisorile consacrate megieșilor intră la număr pe cele în care e vorba despre gospodăria din care face parte. Pentru a afla însă mai multe lucruri despre membrii colectivelor din Făcăeni, pentru a le cunoaște mai în amănunțime succesele dobîndite, sub conducerea partidului, am pornit pe urmele corespondențelor trimise de tovarășul Frîncu.

Nu mai e ca zicala

Pînă nu de mult, circula pe aici prin sat o vorbă veche. Se spunea:

Făcăeni, comună mare
Noroc la pămînt nu are

Zicala își avea tîlcul ei. Pe atunci muncitorii din aceste părți nu stringeau niciodată mai mult de 800 kg. grâu și de 1.000 kg. porumb pe hectar. Cum se vede... „norocul” era într-adevăr cam pe sponci.

Acum însă, de cînd fărâșii muncitorilor din Făcăeni au intrat, la îndemnul partidului, în gospodăria colectivă, vechiul zicală și-a pierdut sensul. În 1960 s-au scos aproape 1800 kg. grâu, cum tot aștia floarea soarelui și cite 23.000 kg. cartofi la hectar. Cifre mari s-au înregistrat la producția dată de porumb. Pe întreaga gospodărie, recolta a fost de peste 3.500 kg. la hectar. De pe porumbiile irigate — suprafața acestora a fost de aproape 200 ha. — s-au strîns cite 6.100 kg. pe hectar.

Cum s-ar spune „norocul” a început să-și facă vîd și la Făcăeni. Dar el n-a venit de la sine, nu l-a adus nimeni cu hîrzoabul. Pentru a dobîndi ceea ce dobîndesc, colectivitățile au pus la plug, vorba poetului, și tractoarele și știința. Pe ogorele lor lucrează două brigăzi de mecanizatori de la S.M.T. Făcăeni. Cu ajutorul mașinilor se fac la fiecare cultură lucrările cerute. Grîul nu se mai seamănă ca înainte, oricum și ori cînd. Pentru el se pregătesc din vreme locuri potrivite pe care s-au cultivat în anul precedent fîe porumb, fîe leguminoase. Pe tarile se împrăștie gunoi de grajd și superfosfați. Apoi se fac arături la o adîncime de 25-27 cm. După ce câmpul este grăpat se poate socoti că s-a terminat de pregătît ceea ce specialiștii denumesc plastic „pat germinativ”. Totul e acum să se prindă momentul cel mai prielnic pentru punerea semințelor în... pat. De obicei, această perioadă este cuprinsă aici, în raport cu solul folosit — și se folosesc surori de mare productivitate — între 20 septembrie — 10 octombrie. Primăvara, lanurile de grâu sînt grăpate pentru a se rupe crusta care stînjenește

creșterea plantelor și înlesnește evaporarea apei din sol, iar mai tîrziu se trece la plivit.

DUMITRA OGLAN
o harnică colectivă

Grîul nu este însă, cum s-ar putea crede, un privilegiat. De aceeași meritație trebuie să se bucure și porumbul. Tarilele în care e semănat el sînt îngrijite și arate de cu toamnă la adîncime de 30-35 de cm. Primăvara, terenul e cultivat și grăpat apoi, cînd temperatura ajunge la sol la 8 grade și se menține așa timp de mai multe zile, începe semănatul. De prăsit, colectivitățile prășesc porumbul de cite 4-5 ori cu ajutorul mecanizatorilor. N-am precizat încă e vorba de porumbul pentru boabe sau de cel pentru siloz. N-am făcut-o deoarece agrotehnica este identică atît pentru primul cit și pentru al doilea. Și fiecare cultură își are tratamentul sau, cum spun colectivitățile, „dichisul” ei, fîe că e vorba de orz, fîe că e vorba de floarea soarelui sau de sfecla de zahăr.

Alături de celelalte metode agrotehnice, în gospodărie a început să se folosească de citva timp, cu bune rezultate, irigații. Borcea vecină, care în trecut aducea numai spaimă și necazuri, a fost pusă la respect printr-un dig solid, lung de citiva kilometri, apoi, vreo 12 pompe puternice au sîlt-o să-și trîmă o parte din apele sale pe canale pînă la rădăcina plantelor. S-au irigat mai întîi culturi renumite prin setea lor cum ar fi orez și legumele. Pe urmă, oamenii au prins gust și putere și au început să cultive „la ud” și alte plante: grâu, porumb pentru boabe și siloz, sfecla de zahăr. În 1960 s-au irigat în total circa 400 de hectare. Sporul de recoltă dobîndit pe această cale a fost de citiva zeci de vagoane, beneficiile obținute întrecînd cu mult investițiile ce s-au făcut.

Laboratoriu

Tormentul acesta l-am auzit des în discuțiile colectivităților de la Făcăeni. Credeam că e vorba de laboratorul de încercare a puterii de încolțire a semințelor. Dar nu, oamenii se refereau la cel tot altceva. „Laboratoriu” este pentru ei lotul experimental. A fost înființat acum doi ani. Pe atunci aveau doar 4 hectare. Suprafața a fost împărțită în 4 parcele de cite un hectar, pe

care s-a stabilit să se semene porumb, floarea soarelui, cartofi și sfecla de zahăr. Colectivitățile și-au pus în gînd să aplice aici cele mai înaintate metode agrotehnice. El au „desfundat” pămîntul la o adîncime de 60 cm. Îngrășămintele nu s-au pus ca pe celelalte terenuri, ci în straturi alternative. Superfosfații au fost îngropați pînă la 30 de cm. adîncime iar gunoii, în amestec cu azotatul de amoniu, a luat loc cu un etaj mai sus, la 15 cm. adîncime. Densitatea plantelor pe hectar a fost mai mare decît de obicei. S-au făcut cite 5-6 prașile. Tot lotul a fost irigat.

Oamenii treceau zilnic pe la „laboratoriu” să vadă cum mergea cultura. Dovedă: toamna au dat niște producții, adevărate recorduri. La porumb recolta a fost de 18.500 kg. pe hectar, la floarea soarelui de 4.100 kg., la cartofi de 45.700 kg., la sfecla de zahăr de 67.630 kg. Asta a fost în 1959. Un an mai tîrziu, suprafața lotului a fost mărită de 12 ori, ajungînd la 48 de hectare. Totuși, producțiile s-au menținut la un nivel ridicat. În acest an, suprafața lotului se va tripla față de anul trecut.

„Laboratorul” constituie pentru colectivitățile din Făcăeni un fel de stație de încercare a metodelor agrotehnice care se experimentează aici, pe porțile restrînse, vor fi aplicate mîline în proporții de masă, pe întreaga suprafață. Iată de ce colectivitățile vorbesc cu atîta încredere despre el.

„Laboratorul” constituie pentru colectivitățile din Făcăeni un fel de stație de încercare a metodelor agrotehnice care se experimentează aici, pe porțile restrînse, vor fi aplicate mîline în proporții de masă, pe întreaga suprafață. Iată de ce colectivitățile vorbesc cu atîta încredere despre el.

De la noi la Dunărea...

Într-o seară, cineva ne-a făcut cunoștință cu tînrul colectivist Constantin Tănase. E un băștinat simpatic, puțîn mîerșos. L-am întrebat din ce brigadă e și ne-a răspuns zîmbind poznaș: „Din niciuna pentru că, știți, eu conduc șaluca care trage podul plutitor peste Borcea”. De cînd a, de cînd abia terminase școala, a învîțat Constantin Tănase meseria de mecanic de șaluca. Cîț ziculi de mare, pe vreme bună ca și pe vreme rea, își mîină bîdiiu pe valuri, de la un mal la altul. Cînd vede că-l cuprînde urful începe să cînte:

De la noi la Dunărea
Tot păduri de răchitea
Și la umbră mîndra mea...

Pitoresc acest colț „de la noi (adică de la Borcea) la Dunărea”. Încipîndu-lă o limbă de pămînt lungă de citiva kilometri și lată de citiva sute de metri. Se află aici pășuni mînoase, terenuri fertile și pe ici pe colo „păduri de răchitea”. Bineînțeles că un asemenea loc e bun nu numai ca refugiu pentru „mîndrele” care se ferece de soare. Colectivitățile din Făcăeni, ca și vecinii lor de altfel, își aduc aici primăvara ca și vara oile, porcii, viței și mai marișorii, junioarele. Sarcina de a le transporta peste ape și la revine lui Constantin Tănase. „Acum citiva ani, ne-a povestit el, aproape că nu aveam ce să duc dincolo”.

Asta așa e. Prin 1956-57, gospodăria avea un sector zootehnic puțîn dezvoltat. Fermele sale numărau vreo 20 de vaci, 50-60 de scroafe, citiva sute de păsări, stupi. Numărul oilor era ceva mai mare. Trecea de o mie. Dar nici el nu era pe măsura condițiilor de care dispune unitatea. Biroul organizației de partid din gospodărie a întocmit că aceasta era o deficiență. Împreună cu consiliul de conducere el a început să caute soluții pentru a o înlătura. Un sprijin puternic s-a primit în această privință din partea comitetului executiv al statului popular raional Fetești. De la raion a fost trimisă în gospodărie o brigadă de zootehniști. Specialiștii au stat la Făcăeni aproape două săptămîni și au studiat toate posibilitățile pe care le are gospodăria pentru a-și mări numărul. Apoi le-au recomandat colectivităților ce ferme să-și mărească, cit anume și ce măsuri să ia în acest sens. Pe această bază, gospodăria și-a alcătuit un plan de perspectivă egalat pe o perioadă de 5-6 ani.

Primul lucru care s-a urmărit a fost sporirea efectivelor. La vaci s-a ajuns pînă la 220 de capete, numărul scroafelor s-a mărit pînă la 120 iar al oilor pînă la 3.403. De remarcat este faptul că nu s-a apelat decît rar la cumpărări; accentul a fost pus pe păstrarea și pe creșterea tineretului provenit din prăsilă proprie. Numai vițele și junioarele s-au reținut în 1960 peste 130. Cît despre

numărul mielulelor păstrate, anul trecut el a fost mai mare de 600.

O dată cu dezvoltarea fermelor s-a urmărit și mărirea producțiilor. Și în această direcție s-au obținut o seamă de succese. De la 1.000 de litri de lapte, cît era producția în 1950 pe cap de vacă furajată, s-a ajuns în 1960 la 2.100 de litri. Producția de lapte de oaie a crescut și ea în rîstimp de patru ani de la 40 de litri pe cap de oaie la 45.500 litri, iar producția de lînă de la 1.900 kg. la 2.535 kg.

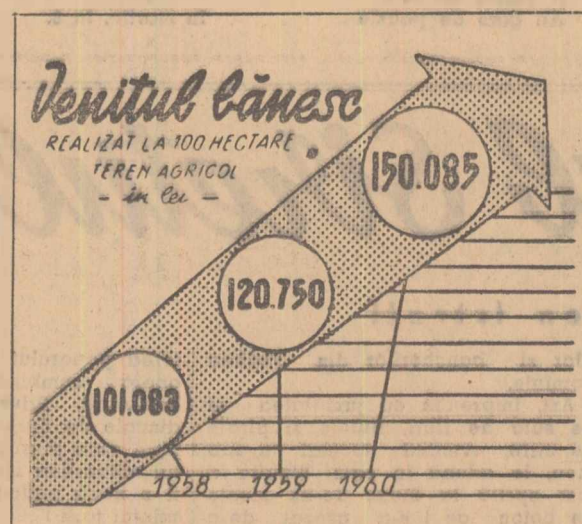
Pentru a ajunge la aceste rezultate, colectivitățile au trebuit să ia o seamă de măsuri. Baza furajată a fost lărgită și îmbunătățită. Acum ea nu mai cuprînde numai pășunea din „baltă”. În fiecare an se seamănă pe suprafețe întinse porumb pentru siloz. În 1960 a această cultură a ocupat aproape 200 de hectare. S-au strîns cite 20 de tone de masă verde de pe fiecare hectar. Așa că astă-toamnă s-au putut pune la murat numai pentru vaci 3.900 tone de porumb.

O atenție deosebită s-a dat construcțiilor. Grajduri mari, luminoase și călduroase s-au ridicat pentru bovine, coșine spațioase s-au construit pentru porci și salve largi pentru oi. În total, numai în ultimii 2-3 ani s-au înălțat aici mai bine de 20 de acareturi. Ele au fost făcute, în proporție de 80-90 la sută, cu posibilități locale. Cu ajutorul specialiștilor s-au forat trei puțuri adînc, de unde — cu ajutorul pompelor — se scoate apă curată ca lacrima pentru vițele colectivelor.

VICTORIA TONE
mulgătoare

„Oieri” — spuneau unii colectivități. Aceștia nu înțelegeau că prin atitudine lor se păgubeau pe ei înșiși și păgubeau în același timp și gospodăria. Iată însă că s-a găsit cineva să rupă gheața. Comunistul Dumitru Turliu a cerut să fie trecut de la cîmp la fermă. Apoi după el au urmat și alții. Colectivitățile Maria Zgură și Victoria Tone au rugat consiliul să le pună mulgătoare. Azi mai puțin, mîine mai mult, vechiul prejudecat față de meseria de îngrijitor a început să dispară. Acum sînt oameni destui pentru toate muncile care se cer făcute la vite. S-au luat măsuri pentru a li se îmbogăți cunoștințele. Vreo 5-6 colectivități, mai ales dintre tineri, au fost tri-

miși la școli. Ceilalți urmează cu regularitate cursul agrotehnic din gospodărie.

S-au înmulțit turmele și cirezile gospodăriei. Acum Constantin Tănase are nevoie nu numai de un ceas, două pentru a trece vitele peste Borcea. El trebuie să-și mîine șaluca cu podul multe zile la rînd. O dezvoltare asemănătoare au cunoscut și alte ramuri de producție. Cădina de legume s-a mărit de la 20 la 60 de hectare, orezaria de la 30 la 67 de hectare. Și fiecare ramură aduce venituri din ce în ce mai mari unității. În 1960 s-au contractat cu statul pe lîngă cele 1.700 de tone de cereale și floarea soarelui, 600 de porci, 18 vagoane de lapte de vacă, 7 vagoane de lapte de oaie precum și 7.000 de kg. de lînă. De asemenea s-au vîndut la oraș legume și zarzavaturi din primăvară și pînă toamna tîrziu. Ban cu ban s-au strîns la punga comună peste 6 milioane de lei venit. Sectorul zootehnic a adus el singur mai bine de un milion și jumătate de lei iar grădina de legume a dat 540.000 lei. Așa s-a putut să se pună de o parte, pentru fondul de bază, numai bani, aproape un milion. Cu aceasta valoarea lui a crescut la 6 milioane și jumătate de lei.

De pe malul Borcei dincoace de Videle

Acum o lună de zile, Toma Dimache, președintele gospodăriei, a primit o scrisoare. Venea de la Gheorghe Ene, președintele gospodăriei colective din Ogrăzeni, sat așezat dincoace de Videle,

pe malul Argeșului. „Unitatea noastră — se spunea în scrisoare — e tînră. Nu-a decît vreo citiva săptămîni de cînd a luat ființă. Și ne lovim de anumite greutăți în organizarea oamenilor. Dacă ai vrea dumneata să-ți faci timp să vii pe la noi să ne dai un sfat ne-ai fi de mare ajutor”. Tovarășul Dimache s-a dus cu dragă inimă și i-a ajutat.

— Ai experiență frăioasă, nu glumă, i-a spus Gheorghe Ene la plecare. Președintele de la Ogrăzeni are dreptate. Într-adevăr, la Făcăeni nu numai Toma Dimache, ci și alți oameni au învățat să organizeze munca în mod judicios. Pînă să ajungă însă aici s-au lovit și ei cu capul de multe praguri.

Un timp, aici ca și în alte unități, brigăzile și echișele nu prea au avut stabilitate. Se întimpla adesea ca, în plină campanie, unii oameni să treacă dintr-un loc de muncă în altul. Acest fapt ducea la multe încurcături și pînă la urmă slăbea grija față de calitatea lucrărilor. Și mai era încă ceva. Unii brigadieri, cam certăți cu învîțătura, aveau puține cunoștințe în materie de agrotehnică, precum și în ceea ce privește organizarea și normarea muncii. Nu se mai putea continua așa. La sugestia biroului organizației de bază, consiliul de conducere a luat măsuri de îndreptare a situației. S-a făcut o nouă repartizare a oamenilor pe brigăzi și pe echișe, ținîndu-se cont de interesele gospodăriei. Apoi, colectivităților li s-au dat în seamă loturi și ferme, precum și mijloacele de muncă necesare. În fiecare an, pe baza planului general al gospodăriei, se alcătuiesc planuri de producție pentru fiecare brigadă. În fruntea brigăzilor au fost promovați oameni destoinici, care au urmat școli speciale, cum ar fi: Paraschiv Zgură, I. Manea și alții. Și așa, treptat, treptat, brigăzile s-au încheiat și s-au întărit tot mai mult.

Prieteni apropiați

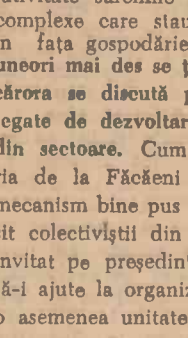

N. SĂCUU
șeful unei brigăzi de tractoare S.M.T.

lor s-a pus capăt cupătului care exista cu brigăzile de la S.M.T. Aceștia au fost permanentizați în gospodărie, adică nu mai pleacă aproape deloc în stațiune pentru reparații.

Doar iarna, tractoarele care au nevoie de reparații capitale sînt duse la atelier. Apoi mecanizatorii li s-au dat în seamă loturi de care răspund deopotrivă cu colectivitățile, nu numai în decursul unui an ci pe toată durata unui anolament. Se înțelege că în urma acestui fapt, spiritul de răspundere al tuturor mecanizatorilor a crescut mult. O mîsură foarte nimerită care s-a luat în ultimul timp a fost participarea la ședințele consiliului de conducere a tovarășului Nicolae Săcuu, șeful unei din cele două brigăzi de la S.M.T. El va răspunde de munca mecanizatorilor pe durata întregului an.

Cîteva cuvinte despre consiliul de conducere. În gospodăria de la Făcăeni, acesta este un organism viu, unit, plin de inițiativă, îndrumat îndepărtat de către biroul organizației de partid, al cărui secretar este inimosul colectivist Aurel Roșu, consiliul rezolvă cu operativitate sarcinile complexe care stau în fața gospodăriei. În fiecare lună și uneori mai des se țin ședințe în cadrul cărora se discută problemele esențiale legate de dezvoltarea unitii sau altuia din sectoare. Cum se vede, gospodăria de la Făcăeni se prezintă ca un mecanism bine pus la punct. N-au greșit colectivitățile din Ogrăzeni cînd l-au invitat pe președintele Toma Dimache să-l ajute la organizarea muncii. De la o asemenea unitate, ai ce învăța.

CONSTANTIN RADULESCU
colectivist frun. tas

Urmasii lui Făcăianu

O legendă spune că aici unde e acum satul s-a oprit în vremuri depărtate un cioban pe nume Făcăianu. Căuta iarbă bună pentru mișoarele sale, dar n-a apucat să-și ridice tîrla ca lumea cînd într-o noapte, niște hoji i-au cîrduit toată turma și i-au furat-o. Transmisă din generație în generație, povestea aceasta înfățișează un crud adevăr. Da, Făcăianu, ca și filii și nepoții lui, au fost prădați mereu. Cei care-i vînașu nu operau însă numai decît la adăpostul întinerului. Își făceau mîndrele și la lumina zilei. Și nu purtau neapărat un cuțit la cîngătoare, ci apăreau în fața oamenilor de multe ori ca niște înși blajini și pașnici. Acești furi mai mult sau mai puțin degheizați, nu erau altceva decît moșieri și chibaburi: Bentoiu, Lahovary, precum și toată gheata lor. Aduseșu pe oameni la ruină. Nu se mulțumiseră să le ia pămîntul. Le storeau puțînii gologani pe care li agonisau momindu-l în cele 12 cîrciumi pe care le deschiseseră. Li amăgeau să ia bani cu camătă și apoi îi înglodau în datorii pe viață. Amărit erau pe atunci satul. Casele se înșirau de-a lungul ulițelor, gheboșate,

hile, gata să cadă sub povara zăpezilor sau la bătaia vîntului. În afară de locuințele primarului, notarului și ale altor cîtorva bogătași, la acoperirea cărora se folosea țigla sau sîndrila, toate celelalte purtau pe cap cușme de stuf ori de paie. Drumurile, atît cele din „centru” cît și cele lăturalnice erau pline de praf ori de noroi, după anotimp și după vreme. Primăvara, la rîplul zăpezilor și cînd ploua nu puteai să mergi prin sat decît călărind. Dar cu apa, cite nu se mai întîmplau. În tot satul nu se aflau decît 5-6 puțuri. Vespnic era coadă la ele. După ceasuri întregi de așteptare, dacă aveai „noroc” puneai în cofă citiva cîni de terci despre care glumești spuneau cu amară ironie că ținea nu numai de sete ci și de foame.

Satul nu avea nici un fel de așezămint de cultură, în afară de două școli vechi, dărăpănate, ca vai de lume. Lipseau cadrele didactice calificate. La liceu n-aveam posibilitatea să meargă decît fii de chiaburi.

AUREL ROȘU
secretarul organizației de partid din gospodărie

Toate acestea ni le-au povestit cu glas mîncat colectivitățile mai vîrstnici din Făcăeni. Dar, datorită luptei partidului, ei, urmașii năpăstuiților Făcăianu, au ajuns în anii regimului nostru, cînd s-a înființat, a crescut și a înflorit puternica lor gospodărie, să abia parte și de o altă fel de viață. Colectivă în oare lucrează le-a adus în casă și pe masă belugul după care au înțeles adăa amar de vreme. În fiecare an primesc pentru munca pe care o depun cantități frumoase de bucate. În 1960 s-au împărțit mai bine de 7-8 kg. cereale la fiecare ză-muncă. Deosebit de asta s-au dat legume, floarea soarelui, lînă, vin, zahăr și cite 12 lei. Valoarea unei zile-muncă a ajuns la 31 de lei. Colectivistul Constantin Rădulescu care a făcut împreună cu familia 788 zile-muncă, a dus acasă circa 6000 kg. cereale și peste 8.000 lei. Un alt exemplu. Familia colectivităților Radu N. Constantin a primit pentru zilele-muncă efectuate în cursul anului trecut în afară de importante cantități de produse agricole și suma de aproape 10.000 lei. Toți cîți au muncit au fost răsplățiți. Și au muncit oamenii pe întrecutele. Dar colectivitățile mai au și alte avantaje. Cei mai vîrstnici dintre ei primesc din partea gospodăriei ajutoare în produse și în bani. S-a venit de asemenea în ajutorul femeilor. Vara cînd ele pleacă la muncă, își lasă copiii la grădiniță, unde se bucură de o aleasă îngrijire.

Cînd ieși în zilele de sîrbătoare la horă nu mai vezi ca înainte la oameni haine rupte în coate, barije ponosite, opinci sparte. Toți, de la cel mai bătrîn și pînă la cel tînr, se îmbracă în straie bune, arătoase.

lui trecut în afară de importante cantități de produse agricole și suma de aproape 10.000 lei. Toți cîți au muncit au fost răsplățiți. Și au muncit oamenii pe întrecutele. Dar colectivitățile mai au și alte avantaje. Cei mai vîrstnici dintre ei primesc din partea gospodăriei ajutoare în produse și în bani. S-a venit de asemenea în ajutorul femeilor. Vara cînd ele pleacă la muncă, își lasă copiii la grădiniță, unde se bucură de o aleasă îngrijire.

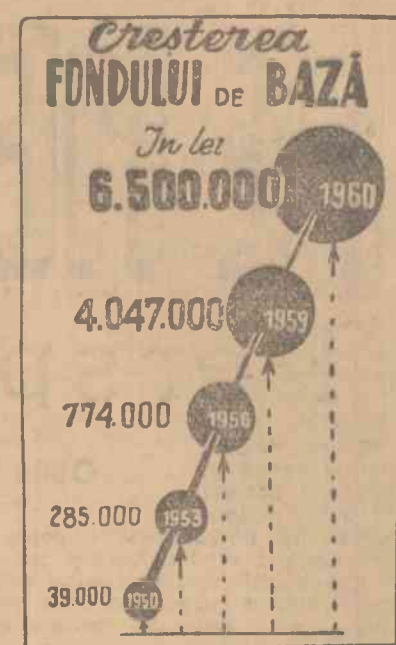
Cînd ieși în zilele de sîrbătoare la horă nu mai vezi ca înainte la oameni haine rupte în coate, barije ponosite, opinci sparte. Toți, de la cel mai bătrîn și pînă la cel tînr, se îmbracă în straie bune, arătoase.

„NU NE VOM OPRI AICI

Unitatea noastră își propune să înfăptuiască multe lucruri. Rezultatele obținute pe parcelele din cadrul lotului experimental ne-au dezvoltat de rezerve imense dispunem în ceea ce privește sporirea recoltelor. Așa că în următorii ani vom căuta să atingem pe întreaga suprafață cultivată, cite 2300-2500 kg. grâu, cite 4500-5000 kg. porumb boabe, cite 2000-2100 kg. floarea soarelui și cite 30.000-35.000 kg. sfeclă de zahăr la ha. În ceea ce privește zootehnia depunem eforturi pentru mărirea încercărilor de animale la sute de hectare. — În special la vaci și la porci. De asemenea ne străduim să ridicăm continuu producția. Vom ajunge astfel în următorii 2-3 ani să avem cît puțin 400-450 vaci cu lapte, cite 1000 porci grași, 5000 de oi. La fiecare vacă furajată va reveni cît puțin 2500 litri de lapte anual, iar de la fiecare oaie vom obține cite 50 litri de lapte și cite 3 kg. lînă. Gospodăria noastră va deveni și mai puternică și mai prosperă. Și toate aceste proiecte vor prinde viață. Vor prinde pentru că în fruntea noastră stă partidul sub conducerea căruia am dobîndit toate realizările de pînă acum.

Pagină realizată de
Ion Pavelescu și Th. Marcarov
Desene de Cik Damadian

A renăscut ca prin farmec satul.

Acum nu mai găsești nici urmă de stuf sau de paie, pe nici o casă. Toate sînt acoperite cu țigla. Se construiește mult, în ritm febril. Numai în ultimii 5-6 ani, 300 de colectivități și-au făcut case noi. Și ce case! La construirea lor s-a folosit numai cărămidă; tradiționalele paianță, din nulele băute cu lut a rămas de domeniul amintirii. Pas cu pas, oamenii urcă tot mai sus, pe treptele civilizației. Acum vreo 6-7 ani, s-a adus aici, prin vrema și prin contribuția obștei, lumina electrică. În scurt timp aproape că n-a mai rămas casă în care să nu ardă becurile. Apoi, colectivitățile au cumpărat o stație de radiofrecvență. Peste 1200 de difuzoare au înțeles stul după acest eveniment. După difuzor a urmat aparatul de radio și televizorul. Am și numărat vreo 50-60 de antene,

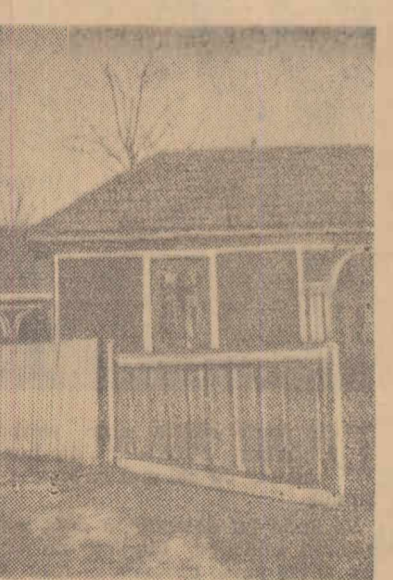

TOMA DIMACHE
președintele gospodăriei colective

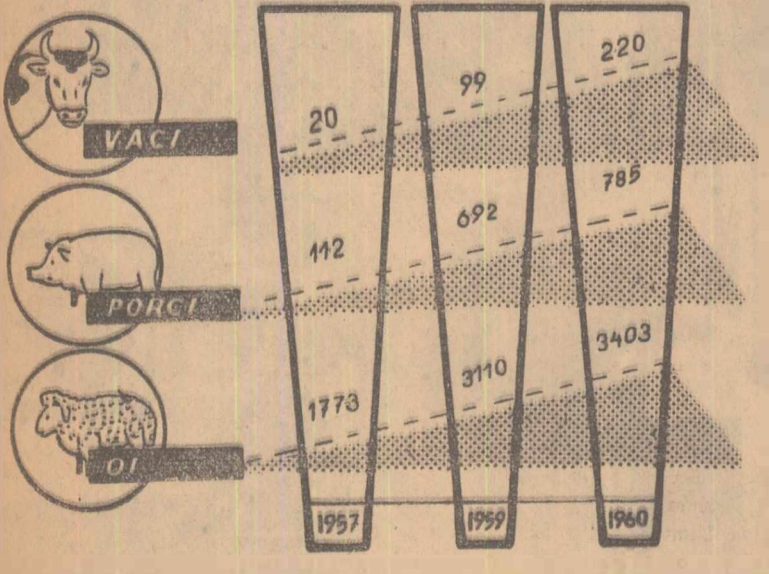
După ce și-au pus, cum se spune, la cale casa colectivității au început să se îngrijă de viața pe care locuiesc, de înfrumusețarea întregului sat. De o bucată de vreme, în vocabularul lor au început să apară termeni noi. De largă circulație se bucură cuvîntul „canalizare”. Nu e nici o greșeală. Aici în sat s-a instalat

în pămînt, de-a lungul ulițelor, țevărie și au și început să-și verse șuvoarele cristaline vreo 5-6 pompe. „Pavarea” este de asemenea un termen care tînde să se încheie. Pentru că, pe șoseaua principală s-au și pus cuburi cioplite de piatră. Alte drumuri vor urma cît de curînd. Deosebit de puternic este interesul oamenilor pentru învățătura. 20 de feciori de-al lor studiază în facultăți sau institute, alții au obținut titlul de inginer, medic, profesor, etc. și mulți frecventează cursurile medii și profesionale. Școlile care erau în sat s-au dovedit nelucra-pătoare. Au trebuit construite altele noi: una cu patru săli de clasă, alta cu 10 săli. Alături de noua clădire a căminului cultural și de construcția magazinului universal, ele alcătuiesc un frumos ansamblu.

Am găsit la Făcăeni, mergînd pe urmele corespondențelor trimise de tov. C. Frîncu, o gospodărie puternică, un sat bogat și înfloritor. Dar ce vor face oamenii de aici mîine? Care sînt planurile lor? În această privință credem că cel mai indicat s-o spună este însuși TOVARĂȘUL TOMA DIMACHE, președintele gospodăriei, căruia îi și dăm cuvîntul...

Sporirea efectivelor de animale

Pe marginea lucrărilor sesiunii Adunării Generale a Academiei R. P. R.

Contribuția oamenilor de știință din țara noastră la desăvârșirea construcției socialismului

Reportajul asupra activității pe anul 1960 a Academiei R. P. R. Române, prezentat de tovarășul acad. Ștefan Milcu, secretar prim al Academiei, în cadrul lucrărilor sesiunii ordinare a Adunării Generale a Academiei care s-au desfășurat zilele trecute, subliniază că în lumina sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R., Prezidiul Academiei, secțiile de specialitate și institutele de cercetări au depus o activitate rodnică pentru îmbunătățirea tematicii, legarea mai strânsă a cercetărilor științifice de cerințele dezvoltării economiei naționale.

Desăvârșindu-și activitatea de cercetare științifică în lumina hotărârilor partidului — se arată în raport — oamenii de știință muncesc cu sentimentul contribuției ce o aduc la desăvârșirea construcției socialismului în patria noastră, considerând aceasta ca o înaltă datorie patriotică.

Reportajul analizează în continuare activitatea de cercetare științifică desfășurată în secțiile și institutele Academiei, subliniind rezultatele pozitive obținute. S-au subliniat cercetările făcute în domeniul extinderii utilizării radioradiorilor, studiile asupra semnalelor de comunicații în electronica și automatizării, studiile asupra compozițiilor macromoleculare, problemele energetice, lubrificația mașinilor, rezistența materialelor, aplicațiile hidrochimice etc.

Realizări științifice însemnate au fost obținute de asemenea în domeniul geologiei, geofizicii și geografiei (a fost publicată partea I a volumului II al Monografiei Geografice a R.P.R.), al biologiei, medicinii și științelor agricole.

În domeniul științelor umanistice au fost studiate teme importante și s-au elaborat sau sînt în curs de elaborare lucrări valoroase cum sînt volumul I din Istoria României, Din Istoria Transilvaniei, Probleme ale dezvoltării și consolidării agriculturii socialiste, Studii de materialism istoric și de materialism dialectic, Studii de logică, Istoria literaturii române, Dicționarul general al limbii române etc.

Reportajul a scos în evidență largimea bazei materiale de cercetări a

unităților Academiei, ca urmare a grijii permanente a partidului și statului nostru pentru dezvoltarea științei și culturii din țara noastră.

Realizările obținute în 1960, se arată în raport, constituie premiza ridicării la un nivel și mai înalt al activității de cercetare științifică în viitor.

Planul tematic de cercetări și manifestări științifice pe anul 1961 al Academiei R. P. R. Române, prezentat de tovarășul acad. V. Mălineschi, secretar prim adjunct al Academiei, cuprinde continuarea unor cercetări deja începute, precum și abordarea unei noi serii de probleme.

Astfel, în domeniul științelor matematice s-au introdus teme noi de calcul numeric și grafic, probleme de programare linară și dinamică la mașinile de calcul. În domeniul fizicii, accentul principal se va pune pe fizica nucleară și fizica corpului solid (în special a semiconductorilor), precum și pe folosirea izotopilor radioactivi. În chimie se vor aborda teme prin care se urmărește rezolvarea unor probleme teoretice și practice pe care le pune dezvoltarea industriei noastre chimice (studiul surselor topice, catalizei, macromoleculare etc.).

Un loc deosebit se rezervă în plan științelor tehnice, din domeniul cărora se fac în studii teme importante ale planului tehnic de stat (valorificarea complexă a combustibililor, fabricarea coșului metalurgic, studiul motoarelor cu ardere internă, probleme de automatizare și altele). La geologie și geografie se prevăd cercetări asupra unor zăcăminte de mineruri și combustibili, studiul vulcanismului neogen, continuarea publicării Monografiei geografice a R. P. Române. În domeniul biologiei sînt înscrise teme de biologie experimentală, fiziologie, genetică vegetală și animală. La științele medicale vor căpăta dezvoltare cercetările privind patogenia, diagnosticul și tratamentul unor maladii ca bolile reumatismale, cancerul, bolile profesionale, bolile cardio-vasculare.

În domeniul științelor sociale se va acorda o atenție sporită temelor privind dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, creșterea

nivelului de trai al populației, eficiența economică a investițiilor, a automatizării, studii de materialism dialectic și istoric, de logică, tratate și manuale juridice, cercetări de psihologia muncii etc. Istoricul și arheologii își vor concentra în continuare eforturile pentru elaborarea Tratatului de istorie a României și se va intensifica valorificarea materialelor descoperite în urma săpăturilor arheologice. Secția de limbă, literatură și artă va elabora Dicționarul general al limbii române, Tratatul de istorie a literaturii române, studii asupra artei din țara noastră.

Pe lângă temele de cercetare prevăzute în planul tematic, se prevede și un program de manifestări științifice (congrese, conferințe, conferințe teoretice și alte reuniuni științifice) pe probleme actuale ale științei.

Planul pe 1961 asigură — prin profilul și orientarea sa — o legătură mai strînsă a cercetărilor științifice cu practica construcției socialiste din țara noastră și urmărește sporirea contribuției pe care știința românească o aduce la dezvoltarea economică și culturală a țării.

În rapoartele prezentate și în discuții s-au făcut numeroase recomandări și propuneri menite să contribuie la lichidarea deficiențelor care mai există în munca de cercetare științifică, la îmbunătățirea continuă a activității Academiei R.P. Române.

În cuvîntul de încheiere, acad. A. Joja, președintele Academiei R. P. Române, a trecut în revistă desfășurarea lucrărilor. Vorbindu-și arătat că dezbaterile Adunării Generale ale Academiei au fost fructuoase, aducînd o contribuție importantă la elucidarea problemelor mari care stau în fața oamenilor de știință. Acad. A. Joja a arătat apoi o serie de aspecte din activitatea de lucru a Academiei, subliniind că această instituție a făcut progrese importante în colaborarea cu institutele departamentale, ministerele, întreprinderi și cadre de învățămînt superior, pentru abordarea unor probleme complexe, ridicată de practica construcției socialiste în țara noastră, de îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. Academia, a arătat el, se preocupă de asemenea de dezvoltarea cercetărilor științifice teoretice care în viitor prezintă o importanță deosebită, deschid perspectiva a noi căutări în domeniul științei și practicii. Vorbindu-și a ocupat apoi de importanța metodei materialist-dialectice în cercetarea științifică. El a subliniat că la obținerea rezultatelor din diferite domenii ale științei un rol important îl are însușirea și aplicarea corectă de către oamenii de știință a învățăturii marxist-leniniste. Metoda materialist-dialectică — a spus vorbitorul — este singura metodă valabilă, eficientă, fundamentală pentru toate științele, iar practica este piatra de încercare a valabilității oricărei adevăr științific.

Încheiînd, tovarășul acad. A. Joja a exprimat angajamentul oamenilor de știință de a-și aduce contribuția la realizarea sarcinilor puse de Congresul al III-lea al P.M.R., la desăvârșirea construcției socialismului în patria noastră.

(Agerpres)

Gospodăria colectivă „Elena Pavel” din Aradul Nou, Regiunea Banat, dispune de trei sere cu o suprafață de 2400 m.p. Prin vinzarea legumelor cultivate aici, colectivitățile au realizat anul trecut un venit de 400.000 lei. În clipă: colectivitatea Eleonora Dumitru și Rozalia Bie, recoltînd roșiile.

Foto: AGERPRES

Buletinul muncilor agricole

În întreaga țară continuă pregătirea pentru asigurarea unor condiții cât mai bune desfășurării lucrărilor agricole de primăvară și obținerii de recolte sporite.

Din comunicările făcute Ministerului Agriculturii de către secțiile agricole ale statului, rezultă că în regiunile agricole din țara noastră, în gospodăriile agricole de stat, tractoarele și utilajele agricole ce vor fi folosite în primăvară au fost puse în cea mai mare parte în stare de funcționare.

Pînă la 18 februarie a fost condiționată mai mult de jumătate din cantitatea de sămînță ce va fi în sămînțită în primăvară. În regiunile Dobrogea, Galați și București, unde această acțiune a fost mai bine organizată, au fost pregătite aproape toate sămînțele necesare în sămînțirilor de primăvară.

În regiuni se continuă verificarea semînturilor în laboratoarele regionale și raionale.

În ultima săptămînă transportul gunoilor de grajd în cîmp a fost intensificat, îndeosebi în gospodăriile agricole colective.

De la 1 ianuarie și pînă în prezent s-au cîrnat la cîmp peste 5.250.000 tone de îngrășăminte naturale. Rezultatele obținute în desfășurarea acțiunii de fertilizarea solului de către regiunile Maramureș, Dobrogea, Banat, Suceava și altele, în care s-a transportat în cîmp între 40—60 la sută din cantitățile prevăzute, dovedesc că și în celelalte regiuni ale țării sînt posibilități pentru a se grăbi această lucrare și a se transporta încă de pe acum cantități cât mai mari de îngrășăminte.

În această perioadă trebuie continuă lucrările de pregătire și în sămînțirea în răsadnă, controlul semînturilor de toamnă, stropirile de iarnă în livezi etc.

Ministerul Agriculturii apreciază că în toate regiunile pregătirile pentru în sămînțirile de primăvară, mai ales condiționarea semînturilor și transportul îngrășămintelor, trebuie mai grăbite pentru a fi terminate la vreme.

(Agerpres)

Socialismul asigură dezvoltarea armonioasă a regiunilor țării

(Urmare din pag. 1-a)

cău industria chimică; la Borcești, pe o distanță de peste 5 km. se întinde un uriaș complex petrochimic; marele combinat de îngrășăminte chimice de la Roven, uzinele de fibre sintetice de la Săvinești, întregesc tabloul industriei chimice a regiunii.

În fostele județe Constanța și Tulcea, întreaga activitate industrială are reprezentare printr-o serie de unități cu caracter meșteșugăresc, în care lucrează mai puțin de 2000 de muncitori; industria dădea mai puțin de un sfert din întreaga producție și așa extrem de scăzută a regiunii. Politică partidului de ridicare a regiunii la înălțimea a industriei în Regiunea Dobrogea. În 1959 lucrează în această regiune aproape 117.000 muncitori, dintre care circa jumătate în industrie, construcții și transport. Mari uzine și fabrici ca termocentrala Ovidiu, uzina chimică de la Năvodari, „Cimentul Păcii”-Medgidia, fabrica de conserve de pește de la Tulcea etc., ocupă un loc de seamă în economia noastră socialistă. Toate acestea au făcut ca astăzi ponderea industriei să reprezinte peste 54 la sută din producția Regiunii Dobrogea.

Regiunea Oltenia, alături de înaltă în stare de înflorire, a fost ridicată la o viață nouă, schimbindu-și înfățișarea. Față de 1938 producția industrială globală a sporit de 9 ori, iar numărul muncitorilor industriali de 6 ori. În cadrul dezvoltării multilaterale a întregii economii naționale, Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară a făcut un pas însemnat în dezvoltarea sa economică. Ritmul mediu anual de creștere a producției industriale a fost între anii 1951—1959 de 16,3 la sută depășind și ritmul mediu anual pe întreaga țară, care în aceeași perioadă a fost de 13,6 la sută.

În Regiunea Argeș, producția globală industrială era în 1959 de 15,7 ori mai mare față de 1938. Re-

giunea Suceava este un șantier de construcții industriale în ramurile valorificării superioare a materialelor lemnoase și ale industriei alimentare, etc., etc. Cifrele și faptele ar putea continua uimind mult paginile, însă toate demonstrează același lucru — preocuparea permanentă a partidului pentru ridicarea regiunilor mai puțin dezvoltate.

Dezvoltarea industriei și atragerea spre ea a mil și zecilor de mil de muncitori, transformarea socialistă a agriculturii, creșterea productivității muncii au creat condițiile materiale pentru creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii. În 1960 salariul real a fost cu 47 la sută mai mare ca în 1955. Între anii 1950—1960 în orașele țării au fost construite din fondurile statului aproape 100.000 apartamente. În felul acesta numeroase familii de muncitori, intelectuali, funcționari, au intrat în locuințe noi. La sate, s-au ridicat, în aceeași perioadă peste 330.000 de locuințe, cum și un mare număr de școli noi, cămine culturale, cinematografe, disbricare de conserve de pește de la Tulcea etc., ocupă un loc de seamă în economia noastră socialistă. Toate acestea au făcut ca astăzi ponderea industriei să reprezinte peste 54 la sută din producția Regiunii Dobrogea.

Regiunea Oltenia, alături de înaltă în stare de înflorire, a fost ridicată la o viață nouă, schimbindu-și înfățișarea. Față de 1938 producția industrială globală a sporit de 9 ori, iar numărul muncitorilor industriali de 6 ori. În cadrul dezvoltării multilaterale a întregii economii naționale, Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară a făcut un pas însemnat în dezvoltarea sa economică. Ritmul mediu anual de creștere a producției industriale a fost între anii 1951—1959 de 16,3 la sută depășind și ritmul mediu anual pe întreaga țară, care în aceeași perioadă a fost de 13,6 la sută.

În Regiunea Argeș, producția globală industrială era în 1959 de 15,7 ori mai mare față de 1938. Re-

În Regiunea Suceava, printre altele

Ucigașii lui Lumumba să fie trași la răspundere!

• Întreaga lume înfîierează odioasa crimă înfăptuită de colonialiști • În țara noastră continuă mitingurile de protest • Comitetul Executiv al U.A.S.R. și Uniunea Scriitorilor din R.P. Romîna au trimis telegrame Consiliului de Securitate

IASI. — Numeroși oameni ai muncii din întreprinderi și instituții, oameni de cultură, artiști și știință, studenți din orașul Iași, s-au întrunit sîmbătă la prînz în aula Bibliotecii centrale universitare, pentru a înfîiera crima săvîrșită de colonialiști în Congo — asasinarea lui Patrice Lumumba și a tovarășilor săi de luptă Mpolo și Okito.

Luind cuvîntul, prof. univ. Tudor Popescu din partea Ligii romine de prietenie cu popoarele din Asia și Africa a spus printre altele: Asasinarea lui Lumumba și a tovarășilor săi de luptă a fost pusă la cale de imperialiști, încercînd prin aceasta să înlăbuse mișcarea de eliberare a poporului congolez.

Numele lui Patrice Lumumba, simbol al aspirațiilor de libertate ale popoarelor din Africa, este un imbold permanent la luptă împotriva asupririi și tiraniei coloniale. Sîntem alături de lupta dreaptă a poporului congolez.

Prof. univ. Ion Creangă, rectorul Universității „Al. I. Cuza”, prof. univ. Gheorghe Casler, profesor al Institutului politehnic, gospodina Maria Popa și alți vorbitori, condamna crima săvîrșită de colonialiști în Congo, au cerut în numele celor prezenți, dezarmarea bandelor de mercenari ai cîlcii lui Chombe și Mobutu și izgonirea colonialiștilor belgieni din Congo.

În încheiere s-a adoptat în unanimitate o moțiune de protest adresată Consiliului de Securitate al O.N.U., prin care oamenii muncii din orașul Iași înfîierează asasinarea mișcării patrioților congolezi, samavolnicile colonialiștilor și a acoliților lor în Congo.

★

TG. MUREȘ. — Numeroși oameni de știință de la baza de cercetări a Academiei R.P.R., Tîrgu Mureș, profesori și studenți de la Institutul medico-farmacologic și lucrători sanitari din cliniciile și rețeaua sanitară din oraș, au participat la o adunare care a avut loc sîmbătă în sala de festivități a Institutului medico-farmacologic din Tg. Mureș, protestînd împotriva asasinării de către imperialiști și marionetele lor — a eroului național al poporului congolez, primul ministru al guvernului legal al Republicii Congo, Patrice Lumumba și a tovarășilor săi, Okito și Mpolo.

„Această crimă odioasă — a spus în cuvîntul său conf. univ. Csizer Zoltan — este punctul culminant al acțiunilor samavolnice întreprinse de colonialiști împotriva eroicului popor congolez. Asasinarea lui Patrice Lumumba și a tovarășilor săi, ne-a umplut inimile de indignare. Înfrîm cu hotărîre această crimă odioasă și ne ridicăm glasul alături de milioanele de oameni cinstiți de pe întregul glob, care cer pedepsirea aspră a criminalilor și a complicitilor lor.”

În numele studenților Institutului medico-farmacologic, studentul György Lorinc a spus printre altele: Crima înfăptuită în Congo demască adevărata față a colonialismului. Ceream cu toată hotărîrea să fie pedepsiți cu toată asprimea asasinii lui Lumumba, iar Dag Hammarskjöld

care a încurajat această crimă, să răspundă pentru spîrînul dat colonialiștilor.

Luind cuvîntul, prof. univ. Barbu Zeno a spus: Noi, cadrele didactice, sprijinim cu hotărîre poziția guvernului R. P. Romîne, exprimată în telegrama adresată de tovarășul Chivu Stoica, primul ministru ad-interim al Congoului, Antoine Gizenga, și președintelui Consiliului de Securitate. Ne alăturăm și noi cererilor unanime ca asasinii lui Lumumba și complicitii lor să fie pedepsiți.

În numele demnității umane — a spus printre altele prof. Szekeky Karoly, secretar științific al Bazel de cercetări a Academiei R.P.R., Tg. Mureș, condamnăm uneltirile cercurilor colonialiste și sîntem convinși că nimic nu va împiedica victoria poporului congolez în lupta pentru libertate și independența patriei sale.

Au mai luat cuvîntul tehnicianul Szabo Ludovic de la Atelierele de mecanică a I.M.F., dr. Fesz Gheorghe, prof. univ. Kelemen Ladislau, prof. Kovacs Andrei, prof. Doczi Paul și alții.

Participanții la miting au adoptat în unanimitate o telegramă de protest adresată Consiliului de Securitate al O.N.U.

★

Comitetul Executiv al Uniunii Asociațiilor Studenților din România a trimis o telegramă de protest Consiliului de Securitate al O.N.U. în care se scrie printre altele:

Asasinarea lui Patrice Lumumba și a tovarășilor săi de luptă este o crimă incompatibilă cu Carta O.N.U. și constituie o încălcare flagrantă a Decla-

rației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale adoptată la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

Uniunea Asociațiilor Studenților din România cere ca O.N.U. să condamne cu hotărîre acțiunile colonialiștilor belgieni, care au dus la asasinarea lui Patrice Lumumba, Joseph Okito, Maurice Mpolo, să ia măsuri de sancționare a slugilor lor jesonice Mobutu, Chombe și alți dușmani înverșunați ai libertății poporului congolez și să se acorde poporului congolez posibilitatea de a-și decide soarta în conformitate cu voința sa.

★

O telegramă de protest către Consiliul de Securitate al O.N.U. a trimis, de asemenea, Uniunea Scriitorilor din Republica Populară Romînă.

Asasinarea lui Patrice Lumumba și a tovarășilor săi — se spune în telegramă — umple de oroare și minie toate conștiințele curate ale umanității. E o crimă mișcătoare, care dezvăluie încă o dată fața hîdă a colonialismului, chipul fioros al acelor care încearcă să-și mențină dominația în Congo cu arma asasinatului și a terorii.

Organizația Națiunilor Unite nu trebuie să-și întineze steagii, menținînd în sinul ei pe un om ca Hammarskjöld, care a tolerat și încurajat săvîrșirea crimelor ce se fac în Congo.

O.N.U. are obligația să ia măsuri pentru pedepsirea celor vinovați pentru ca asemenea fărîdele să nu se mai petreacă și pentru ca statul Congo să devină cu adevărat un stat liber, suveran și independent.

(Agerpres)

Circa 400 de studenți africani din Paris reprezentînd aproape totalitatea studenților negri din capitala Franței au organizat puternice demonstrații de protest împotriva asasinării școlilor poporului congolez în fața lui Patrice Lumumba. În fotografie: manifestații în apropiere de Place de l'Etoile.

Foto: FRANCE PRESSE

Demonstrații în fața ambasadelor belgiene din mai multe țări

JAPONIA

• În fața clădirii ambasadei belgiene din Tokio (Japonia) nu conștinec demonstrații împotriva crimei sîngeroase săvîrșite de colonialiști în Congo. Numeroase organizații trimis ambasadului Belgiei telegrame și scrisori de protest împotriva asasinării lui Lumumba și a colaboratorilor săi în care cer cu hotărîre ca colonialiștii belgieni să plece din Congo.

NIGERIA

• În capitala Federației Nigeria — Lagos — a avut loc o puternică demonstrație în fața clădirii ambasadei belgiene și americane. Cei 10.000 de demonstrați au protestat împotriva asasinării mișcării lui Patrice Lumumba și a colaboratorilor săi, Joseph Okito și Maurice Mpolo. Numeroși manifestați purtau dolii pe braț. Demonstrații au aruncat cu pietre în ferestrele ambasadelor americane și belgiene și au întreprins o serie de încercări de a rupe cordoanele poliției și de a așeza la intrarea principală a ambasadei americane un sicriu negru.

KENYA

• Membrii Uniunii Naționale Africane din Kenya au organizat la 17 februarie o demonstrație în fața consulatului belgian din Nairobi, protestînd împotriva atrocităților comise de colonialiști.

ECUADOR

• Președintele Ecuadorului, Velasco Ibarra, a declarat în legătură cu asasinarea lui Lumumba că „s-a comis, incontestabil, o mare crimă”. Lumumba, a subliniat el, a fost „o

eminentă personalitate politică care a reprezentat un popor numeros”. Senatul Columbiei a aprobat o rezoluție în care este condamnată asasinarea lui Patrice Lumumba și a tovarășilor săi.

R. P. BULGARIA

• Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, Anton Iugov, a adresat primul ministru ad-interim al Republicii Congo, Antoine Gizenga, o telegramă în care, în numele guvernului și al poporului bulgar, a exprimat condoleanțe în legătură cu asasinarea sălbatică a lui Patrice Lumumba și a tovarășilor săi de luptă Okito și Mpolo. Vrem să vă asigurăm că vă bucurăm de sprijinul deplin al poporului bulgar în lupta pentru victoria cauzei dv. drepte, se spune în încheierea telegramelor.

Lucrările celui de-al IV-lea

Congres al Partidului

Muncii din Albania

TIRANA 18 (Agerpres). — În ședința din seara zilei de 17 februarie a celui de-al IV-lea Congres al Partidului Muncii din Albania au început discuțiile pe marginea raportului prezentat de M. Shehu. La discuții au luat parte H. Toska, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, și alți delegați.

În cadrul ședinței, Ștefan Voicu, membru al C.C. al P.M.R., a adresat Congresului salutul Partidului Muncitoresc Român. Au mai rostit cuvîntări de salut conducătorii delegațiilor de partid din R.P. Ungară, R.P.D. Coreeană, R.D. Germană, R.D. Vietnam.

Semnarea unui Acord comercial între R. P. Romîna și Franța

La 17 februarie 1961 a fost semnat la Paris un Acord comercial pe trei ani între Republica Populară Romînă pe de o parte și Franța, unele state africane și Republica Malgașă pe de altă parte.

Listele de mărfuri anexe la Acord, valabile pentru anul 1961, reprezintă o creștere de cca. 30 la sută față de anul 1960, marcînd dorința părților de a dezvoltă continuu schimburile reciproce.

R. P. Romînă va livra Franței produse petroliere, produse chimice, material mecanic și electric, instalații de foraj, cherestea, ulei de ricin, etc.

La exportul românesc s-au prevăzut de asemenea unele produse noi ca: tutun, celuloză, fenol, produse textile, semi-produse siderurgice și altele.

Franța va exporta în special echipament mecanic și electric, instalații complete, produse siderurgice, produse chimice.

La exportul francez au fost prevăzute unele produse noi ca: animale de reproducție, îngrășăminte de potasiu, produse de cauciuc, fuioi de în, mașini de calcul și altele.

Stătele africane și Republica Malgașă vor exporta: cafea, cacao, lemn tropical, grafit, etc., importînd din R. P. Romînă mașini și utilaje, mobilă, textile etc.

Acordul a fost semnat de Ana Toma, șeful delegației romine pe de o parte și de J. P. Herrenscheidt, șeful delegației franceze, precum și de reprezentanții unor state africane și al Republicii Malgașe, pe de altă parte.

Consfătuire privind combaterea bolilor la animale și păsări

Vineri și sîmbătă la Institutul de cercetări zootehnice din Capitală a avut loc o consfătuire privind situația sanitar-veterinară, prevenirea și combaterea bolilor la animale și păsări.

La consfătuire au luat parte reprezentanții ai conducerii Ministerului Agriculturii și Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, delegații ai organelor sanitar-veterinare de la secțiile agricole ale staturilor populare regionale și trusturile Gostat, specialiști din Ministerul Agriculturii, Ministerul Sănătății și

Prevederilor Sociale, de la Institutul de Higienă și Patologie animală, Institutul de seruri și vaccinuri „Pasteur”, de la Institutul de cercetări zootehnice, ingineri zootehniști și medici veterinari din gospodării agricole de stat.

A participat tovarășul Alexandru Moghioros, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri care a luat cuvîntul.

Consfătuirea a adoptat măsuri pentru prevenirea și combaterea bolilor la animale și păsări.

(Agerpres)

Actualitatea INTERNATIONALĂ

MESAJ DIN COSMOS

Astăzi la ora 12 (ora Moscovei) stația interplanetară automată se află la 2.537.000 km de Pământ

Noi date cu privire la istoricul zbor spre Venus

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Stațiunea interplanetară automată sovietică își continuă zborul spre planeta Venus. Potrivit programului stabilit, la 17 februarie ora 14,04 (ora Moscovei) s-a stabilit din nou legătura cu stațiunea interplanetară automată.

La cea dată stațiunea interplanetară automată se afla la o distanță de 1.889.000 km de suprafața Pământului, deasupra unui punct din Oceanul Indian având coordonatele de 0 grade 39' latitudine sudică și 54 grade 37' longitudine estică. Viteza cu care stațiunea interplanetară se deplasează de Pământ era de 3.923 m pe secundă. Pe baza calculelor stațiunea interplanetară continuă să se afle între constelația Peștilor și constelația Balenei pe linia dreaptă care unește satele Beta din constelația Balenei și Alfa din constelația Andromedei. La cea dată ascensiunea dreaptă a stațiunii automate interplanetare era 0 grade 27'10", declinația minus 0 grade 38'50".

S-au obținut numeroase informații radiotelegrafice, s-au efectuat măsurători asupra elementelor traiectoriei și s-a determinat viteza de deplasare a stațiunii.

Comenzile transmise de pe Pământ au fost recepționate și executate de către aparatul de bord al stațiunii. Prelucrarea rezultatelor măsurătorilor asupra traiectoriei confirmă că stațiunea interplanetară își continuă mișcarea spre planeta Venus pe o traiectorie apropiată de cea stabilită prin calcul. Datele preliminare obținute după prelucrarea matematică a măsurătorilor porțiunii inițiale a traiectoriei arată că ulterior stațiunea

interplanetară automată, după ce va parcurge pe orbita sa aproximativ 270 milioane km din momentul lansării fără nici o corectare a traiectoriei ei va trece la o distanță de cel mult 100 mil km de centrul planetei Venus. În acel moment stațiunea interplanetară automată se va afla la o distanță de aproximativ 70 milioane km de Pământ.

Aparatul stațiunii interplanetare automate funcționează normal. După cum rezultă din măsurătorile telemetrice, temperatura din interiorul

stațiunii este de 28—30 grade Celsius, iar presiunea de 900 mm col. Hg. Bateriile solare funcționează normal, curentul de sarcină generat de sursele chimice corespunde celui stabilit prin calcule.

Rezultatele măsurătorilor efectuate cu ajutorul aparatului științific pentru cercetarea spațiului cosmic sînt în curs de prelucrare.

Duminică 19 februarie, în jurul orei 12,00 (ora Moscovei) stațiunea interplanetară se va afla la o distanță de 2.537.000 km de suprafața Pământului.

Declarațiile lui W. Foster

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Ziariștii sovietici Litovka și Vișnevski au făcut o vizită la un spital din Moscova lui William Foster, președintele de onoare al Partidului Comunist din Statele Unite. William Foster, care împlinește la 25 februarie 80 de ani, este mereu la curent cu evenimentele de peste Ocean, citește zilnic zărele americane și analizează profund ceea ce se întâmplă.

În momentul de față, a declarat William Foster ziariștilor sovietici, se creează posibilități din ce în ce mai bune pentru triumful ideii coexistenței pașnice. Sînt convins, a spus el, că acest an și anii care vin vor fi favorabili oamenilor sovietici, tuturor popoarelor iubitoare de pace.

William Foster a relevat uriașele succese ale Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste în lupta pentru asigurarea coexistenței pașnice pe pământ.

Zece mii de englezi au manifestat în fața Ministerului de Război

Correspondență telefonică din Londra

O demonstrație puternică la care au participat aproximativ 10.000 de persoane, a avut loc în cursul după amiezii de sîmbătă în fața clădirii Ministerului de Război din Londra în semn de protest împotriva staționării în Marea Britanie a submarinelor americane înzestrate cu rachete „Polaris”.

După mitingul ce a avut loc în

plăza „Trafalgar Square”, mii de oameni s-au așezat jos pe trotuare în fața clădirii Ministerului de Război, cu drapelul și pancarte, manifestîndu-și opoziția împotriva instalării în Anglia a rachetelor americane purtătoare de bombe atomice.

În același timp la Glasgow în Scoția, o procesiune lungă de trei sferturi de milă a demonstrat pe străzile orașului spre a cere ca submarinul înzestrate cu rachete „Polaris” să nu fie admise nicăieri în Marea Britanie. După cum se știe, guvernul britanic intenționează să staționeze primul submarin american cu rachete „Polaris” la Holy Loch care se află la numai aproximativ 10 mile de pârte de orașul Glasgow.

La această demonstrație pe străzile celui mai mare oraș din Scoția au participat mii de membri ai partidelor laburist și comunist, quakeri, membri ai organizației Mișcarea pentru dezarmare nucleară, membri ai organizației naționaliste scoțiene și studenți.

La demonstrația de la Londra, care a fost de aceeași diversitate, au participat persoane de pe întreg cuprinsul Angliei. Îndată după ora 12, coloana s-a pus în mișcare din fața monumentului „Marble Arch” înaintînd către piața „Trafalgar Square” unde a avut loc un miting uriaș.

Filozoful Bertrand Russel, în vîrstă de 80 de ani, care a condus demonstrația din fața clădirii Ministerului de Război, vorbind în fața mulțimii din piața „Trafalgar Square” a declarat că problema fundamentală care se pune este: „Omenirea va supraviețui sau nu?”

Oamenii cred, a arătat el, că această este o problemă simplă. Dar guvernul nu este de această părere, de aceea oamenii trebuie să determine guvernul să înțeleagă că problema nucleară este o chestiune de viață și de moarte pentru omenire.

Din piața „Trafalgar Square”, Bertrand Russel în fruntea coloanei a condus marșul tăcerii de-a lungul bulevardului Whitehall, unde se află clădirea Ministerului de Război. Bulevardul era înțesat de un număr atât de mare de demonstraționiști încît coloanele s-au ez-

tins și pe „Downing Street” (unde se află reședința primului ministru al Marii Britanii).

Aceste două demonstrații au fost cele mai importante din acțiunile organizate pînă în prezent împotriva staționării submarinelor cu rachete „Polaris” în Marea Britanie. Ele constituie primele

dintr-un șir de numeroase demonstrații care vor avea loc în lunile viitoare.

Una din cele mai mari, se va desfășura în prima săptămîină a lunii aprilie de la centrul de cercetări atomice de la Aldermaston situat la peste 40 de mile (aproximativ 70 kilometri) la apus de Londra — iar o alta va porni de la baza americană de la Weatherfield situată în comitatul Essex, la răsărit de Londra. Cele două coloane de demonstraționiști se vor întîlni, după un marș de patru zile, în aceeași piață „Trafalgar Square” din Londra.

ALLAN BROWN

18 februarie 1961.

Unul din grupul de tineri scoțieni care după ce au fixat pe geamandurile pregătite pentru submarinul american steaguri cu inscripția „Nu, Polaris!” s-au instalat pe malul golfului Holy Loch. Ei urmăresc cu bucurie orice mișcare din apropierea golfului pentru a exprima protestul lor în momentul sosirii submarinelor americane încărcate cu rachete nucleare.

Azi în Italia

Demonstrații ale muncitorilor agricoli

Correspondență telefonică din Roma

Duminică, 12 februarie, în peste 600 de orașe și sate au avut loc manifestări la care au participat muncitori agricoli de toate categoriile, împotriva impozitelor și împotriva politicii guvernamentale în domeniul agriculturii. Duminică 19 februarie au loc încă 400 de astfel de manifestații. Inițiativa acestor acțiuni a fost luată de Uniunea țărănilor, de Federația Națională a dijmășilor și de către Federația Națională a muncitorilor agricoli. În timpul acestor manifestații zeci de mii de țărani participă la mitinguri și delilează apoi pe străzile principale ale orașelor.

Organizațiile țărănești și-au exprimat în chip unitar opoziția lor față de politica monopoliurilor și a marilor moșieri, care vor să-și întindă câștigurile la sate, delugînd astfel încă sute de mii de țărani de pe pământurile lor.

Acțiunea care se desfășoară în prezent nu exprimă numai puternicul protest al muncitorilor agricoli, ci și revendicarea de a se lua măsuri pentru o dezvoltare democratică a agriculturii italiene.

Cu prilejul dezbaterii „planului verde” (programul agitat guvernamental) în Parlament, deputații Gomme, Compagnoni și Pucci au reamintit că în urmă cu 10 ani micii proprietari plăteau 20 miliarde de lire sub formă de taxe și impozite, iar azi, cu toată criza din agricultură și cu toate că peste 20 milioane de țărani și-au părăsit ogorele, micii proprietari plătesc 70 de miliarde de lire. Mica proprietate și proprietatea mijlocie sînt înăbușite de sistemul fiscal, micii proprietari plătiind proporțional mai mult decît marii proprietari. Se știe, că sistemul fiscal italian este unul dintre cele mai retrograde. Fostul președinte al Republicii Einaudi, a declarat el însuși că sistemul fiscal actual este mai rău decît cel care exista în anul 1700!

În cursul discuțiilor din stîlul comisiilor parlamentare, comisiunile au propus amendamente pentru modificarea prevederilor „planului verde”, cu privire la raporturile contractuale, sistemul fiscal și distribuția fondurilor. Guvernul s-a opus acestor obiective.

În stîlul partidului democrat creștin guvernamental se observă divergențe alimentare de faptul că în afară de comunisti, socialiști și republicani și organizațiile sindicale social-democrate și catolice au prezentat documente care cer să se aducă amendamente importante „planului verde”, amendamente care ar schimba în chip esențial caracterul acestui plan.

Între timp acțiunea pornită de masele țărănești continuă aproape neîntrerupt în mod unitar.

DINA FORTI

18 februarie 1961

Sesiunea ordinară a Consiliului nordic

COPENHAGA 18 (Agerpres). — La 18 februarie s-a deschis la Copenhaga sesiunea ordinară a Consiliului nordic la care participă conducătorii guvernelor și miniștrii țării scandinave și Finlandei. Pe ordinea de zi a sesiunii figurează problemele consolidării colaborării economice, juridice, tehnico-științifice și culturale a țărilor scandinave, îmbunătățirea învățămîntului în aceste țări și crearea centrului scandinav pentru pregătirea cadrelor economice în una din țările slab dezvoltate.

Puterile coloniale împiedică luarea unei hotărîri constructive în Consiliul de Securitate

NEW YORK 18 (Agerpres). — Consiliul de Securitate al O.N.U. își continuă lucrările în condițiile protestelor continue ale opiniei publice, care înfîiează pe căile eminențului fruntaș al Africii, Patrice Lumumba. Demonstrații, în majoritate negrii, continuă să organizeze pichete în jurul O.N.U.

În cadrul sesiunii din după amiaza zilei de 17 februarie, primul a luat cuvîntul reprezentantul iugoslaviei.

El a declarat că opinia publică mondială a condamnat deja cu asprime fărâdeleșile colonialistilor în Congo.

În scopul rezolvării problemei congoleze, conducătorul delegației iugoslave a propus: să fie evacuat imediat din Congo întregul personal militar și civil belgian, a cărui prezență în Congo a dus la aceste evenimente tragice, să fie dezarmate imediat și să fie înlăturate de pe arena politică toate bandele lui Chombe, Mobutu și Kalonji, să fie creată, potrivit hotărîrii Consiliului de Securitate, o Comisie internațională pentru anchetarea și pedepsirea acelor care l-au ucis pe P. Lumumba și pe tovarășii săi de luptă, să se asigure activitatea normală a parlamentului congolez și a guvernului central.

Delegatul Republicii Congo (cu capitala Brazzaville) nu a rostit nici un cuvînt de condamnare a asasinilor lui Patrice Lumumba.

Cerind să se găsească o „soluție africană” a problemei congoleze, reprezentantul Senegalului a propus să se amîne pronunțarea unei hotărîri definitive pînă în cea de-a doua etapă a lucrărilor celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., care începe în martie.

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Africii Centrale, Dejean, a sprijinit această propunere.

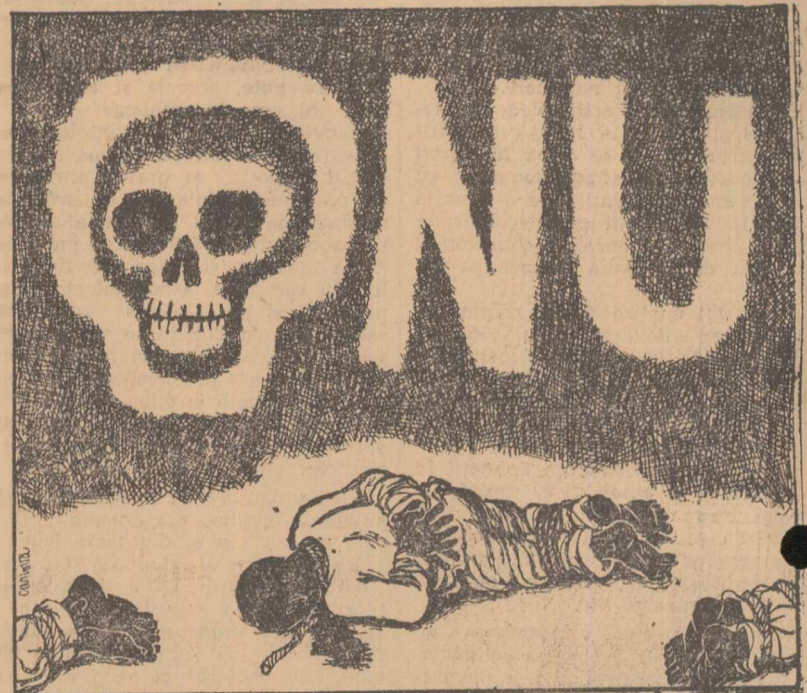
Lista vorbitorilor înscrîși pentru a lua cuvîntul în cadrul sesiunii de vineri a fost epuizată. Reprezentantul S.U.A., Stevenson, a propus ca lucrările Consiliului de Securitate să fie reluate la 20 februarie, motivînd această întrerupere prin necesitatea primirii raportului „Comisiei de conciliere pentru Congo”.

Luînd cuvîntul în legătură cu această problemă, reprezentantul Uniunii Sovietice, V. Zorin, a declarat că argumentul în favoarea amînării lucrărilor pînă la primirea de către membrii Consiliului de Securitate a raportului așa-numitei

Comisii de conciliere, nu este convingător deoarece această comisie nu a fost confirmată nici de Consiliul de Securitate nici de Adunarea Generală, iar raportul a fost pregătit de mult înainte de evenimentele tragice din Congo. În sarcina Comisiei de conciliere intra realizarea unui acord între diferitele grupuri politice din Congo. Despre ce conciliere poate fi înșă vorba, a continuat V. Zorin, dacă reprezentantul legal al guvernului congolez, Patrice Lumumba, a fost asasinat. Delegația sovietică, a subliniat V. Zorin, a prezentat deja

un proiect de rezoluție și cere ca lucrările Consiliului de Securitate să fie continuate în scopul găsirii unei soluții acceptabile.

În pofida apelurilor insistente ale reprezentanților Uniunii Sovietice, Liberiei, R.A.U. și Ceylonului, care au propus să fie convocată sesiunea următoare a Consiliului de Securitate, care examinează o problemă atât de importantă și urgentă, el mai repede, datorită voturilor delegațiilor occidentale a fost adoptată hotărîrea ca lucrările Consiliului de Securitate să fie reluate abia dimineața zilei de 20 februarie.

Bilanțul activității lui Hammarskjöld la O.N.U.

Desen de Canova din ziarul italian „Unita”.

Livrările de armament ale statelor imperialiste agravează situația din Congo

CAIRO 18 (Agerpres). — Agenția MEN a transmis un comunicat în care se spune: „În cercurile oficiale de la Cairo se declară că livrările continue de armament de către statele imperialiste agenților lor din Congo, pentru a-i ajuta să lichideze elementele patriotice

și să anexeze Congoul lagărului imperialist, dau naștere unei neliniști serioase în toate țările independente din Africa.”

În momentul de față agenții imperialismului american, Kasavubu, Mobutu și Chombe, primesc arme de toate tipurile. În Katanga sînt trimiși „voluntari” din Belgia, Franța, Uniunea Sud-Africană și Israel. După cum s-a aflat, Franța a trimis lui Chombe, agent american în Katanga, avioane de tip „Mystere”.

În comunicat se spune în continuare: „După părerea cercurilor oficiale de la Cairo, toate aceste acțiuni constituie un amestec imperialist făcînd în treburile interne ale Congoului avînd ca scop să transforme această țară într-o bază a imperialismului american pentru aducerea la îndeplinire a planurilor lui hrăpărețe în Africa.”

În comunicat se spune în încheiere: „Cercurile oficiale de la Cairo sînt în evidență rolul negativ pe care îl are O.N.U. în întreaga această chestiune. Singurul răspuns la toate aceste acțiuni trebuie să conste în acordarea prin toate mijloacele de ajutor elementelor patriotice din Congo, asigurîndu-se independența poporului congolez.”

Văduva lui Lumumba a sosit la Stanleyville

STANLEYVILLE 18 (Agerpres). — Correspondențul din Leopoldville al agenției TANIG anunță că la 17 februarie Oponga Pauline Lumumba, văduva lui Patrice Lumumba, împreună cu rudele apropiate și copiii lui Maurice Mpolo și Joseph Okito

au sosit cu un avion special la Stanleyville. În ultimul timp membrii familiei lui Patrice Lumumba nu țeseau din casă și se aflau sub apărarea directă a adeptilor politici ai fostului prim-ministru Lumumba.

Oponga Pauline Lumumba

Noi asasinat politice la Leopoldville

LEOPOLDVILLE 18 (Agerpres). — După cum relatează corespondențul agenției TANIG, la Leopoldville se crede că alți trei oameni politici de frunte — adepți ai defunctului prim-ministru Patrice Lumumba, care se aflau în închisoare — au fost asasinați. Printre aceștia se află Finant, fost șef al guvernului provinciei Orientale. Oamenii politici asasinați au fost transferați recent din Leopoldville la Bakwanga — capitala așa-numitei „republici miniere” a trădătorului Kalonji.

În același timp la Leopoldville atmosfera devine tot mai încălcată.

Comunicatul serviciului de presă al ambasadei U. R. S. S. din R. F. G.

BONN 18 (Agerpres). — TASS transmite: Serviciul de presă al Ambasadei U.R.S.S. din R.F. Germană a dat publicității la 17 februarie următorul comunicat:

În după-amiaza zilei de 17 februarie A. A. Smirnov, ambasadorul U.R.S.S. în R.F. Germană, a vizitat pe cancelarul federal Adenauer. În timpul convorbirii care a avut loc ambasadorul sovietic a transmis cancelarului federal bucele urări din partea lui N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și i-a înmînat cancelarului federal răspunsul lui N. S. Hrușciov la scrisoarea can-

celarului federal din 15 octombrie 1960. După aceea ambasadorul sovietic a expus amănunțit punctul de vedere al guvernului sovietic în principalele probleme ale relațiilor dintre U.R.S.S. și R.F. Germană, subliniind necesitatea încheierii cît mai urgente a tratatului de pace. Ambasadorul sovietic a înmînat o notă memorială în această problemă.

Cancelarul federal a mulțumit pentru bunele urări ale președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a declarat că nota memorială va fi studiată cu toată atenția.

În cîteva rînduri

● La 18 februarie Nikita Hrușciov, l-a primit pe ministrul Muhamad Iamin, președintele Consiliului național de planificare al Indoneziei, care l-a înmînat un mesaj din partea președintelui Republicii Indonezie, dr. Sukarno. Între N. S. Hrușciov și M. Iamin s-a avut loc o convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă și prietenească. (TASS).

● La 7 aprilie, premierul Harold Macmillan va pleca la Ottawa, pentru a se întîlni cu premierul canadian John Diefenbaker. (Ag.).

● La 17 februarie a părăsit Moscova, plecînd spre patrie, Ralf Teragren, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al Finlandei, care a făcut o vizită neoficială la Moscova, la invitația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. (TASS).

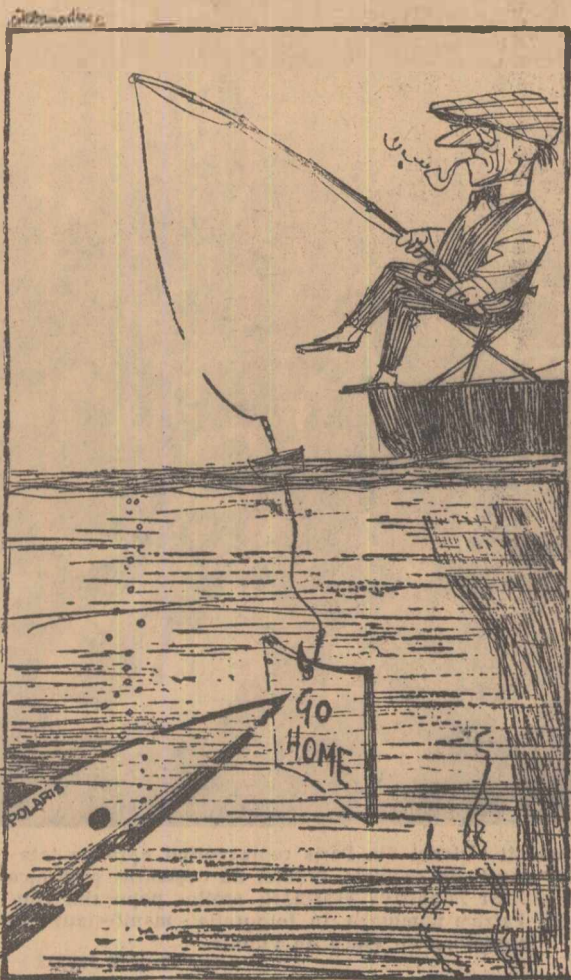
● Sute de șomeri au manifestat violent în fața palatului prezidențial din capitala Venezuelei. Poliția și garda națională a

reșpins pe demonstrații, făcînd uz de gaze lacrimogene. (U.P.I.).

● În seara de 18 februarie, la o oră înaintată, spătelul aerian al Cubei a fost din nou violat de un avion de tip „B-26”, care venea dinspre nord. Avînd luminile stînte, el a zburat deasupra mai multor cartiere din Havana, arîndu-l un mare număr de manifeste contrarevoluționare. (Ag.).

● La mina auriferă din Rhodeport (asezare muncitorească în apropiere de Johannesburg), (Uniunea Sud-Africană) aparținînd companiei „General Mining Finance Corporation Limited”, s-a produs o puternică explozie. La această mină au explodat 20 lăzi cu dinamită. De pe urma exploziei și-au găsit moartea 60 de muncitori. (U.P.I.).

● Potrivit raportului anual dat recent publicității de către Direcția poliției, în anul 1960 au fost săvîrșite în total la New York 410.000 infracțiuni — cu 4,5 la sută mai mult decît în anul trecut, iar numărul infracțiunilor grave a crescut cu 7 la sută. (Ag.).

„Weekend” la Holy Loch
Desen de CIK DAMADIAN

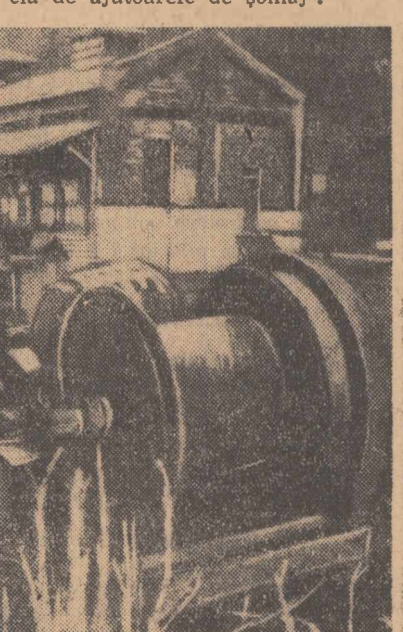
În fiecare zi 7000 de familii americane pierd orice sursă de venit

WASHINGTON 18 (Agerpres). — Agenția UNITED PRESS INTERNATIONAL a relatat că în cursul săptămînii încheiate la 4 februarie, numărul muncitorilor americani care au prezentat cereri pentru acordarea de ajutoare de șomaj a crescut cu încă 64.900. Agenția subliniază că în prezent a fost depășit cu 27.000 de șomeri recordul stabilit în săptămîina cea mai „neagră” a declinului economiei americane, din aprilie 1958. Noua creștere a șomajului în Statele Unite se datorește — după cum a arătat Ministerul Muncii, concedierii de muncitori constructori în Illinois, în uzinele constructoare de avioane din California, în industria constructoare de automobile și țealele din Ohio și Michigan.

Perspective sumbre stau în fața muncitorilor americani și pentru săptămînile viitoare. Potrivit relațiilor agenției UPI 1.000 de muncitori de la uzina constructoare de camioane a societății „Chrysler” din Detroit urmează să fie concediați. De asemenea un purtător de cuvînt al companiei Ford a anun-

țat că unele uzine de asamblare urmează să fie închise săptămîina viitoare.

Gravitatea creșterii șomajului în Statele Unite a constituit obiectul unui raport înaintat la 17 februarie Congresului S.U.A. de conducerea centrală sindicală AFL-CIO, în care se subliniază necesitatea luării unor măsuri urgente. Raportul consideră drept o „realitate tragică” faptul că în fiecare zi 7.000 de familii americane depășesc termenul prevăzut pentru a mai beneficia de ajutoarele de șomaj.

Mină părăsită în Virginia de Vest (S.U.A.)